De nieuwe hofsche Rommelzoo

Gedischt voor de laatdunkende knip-rymers en rymerzen

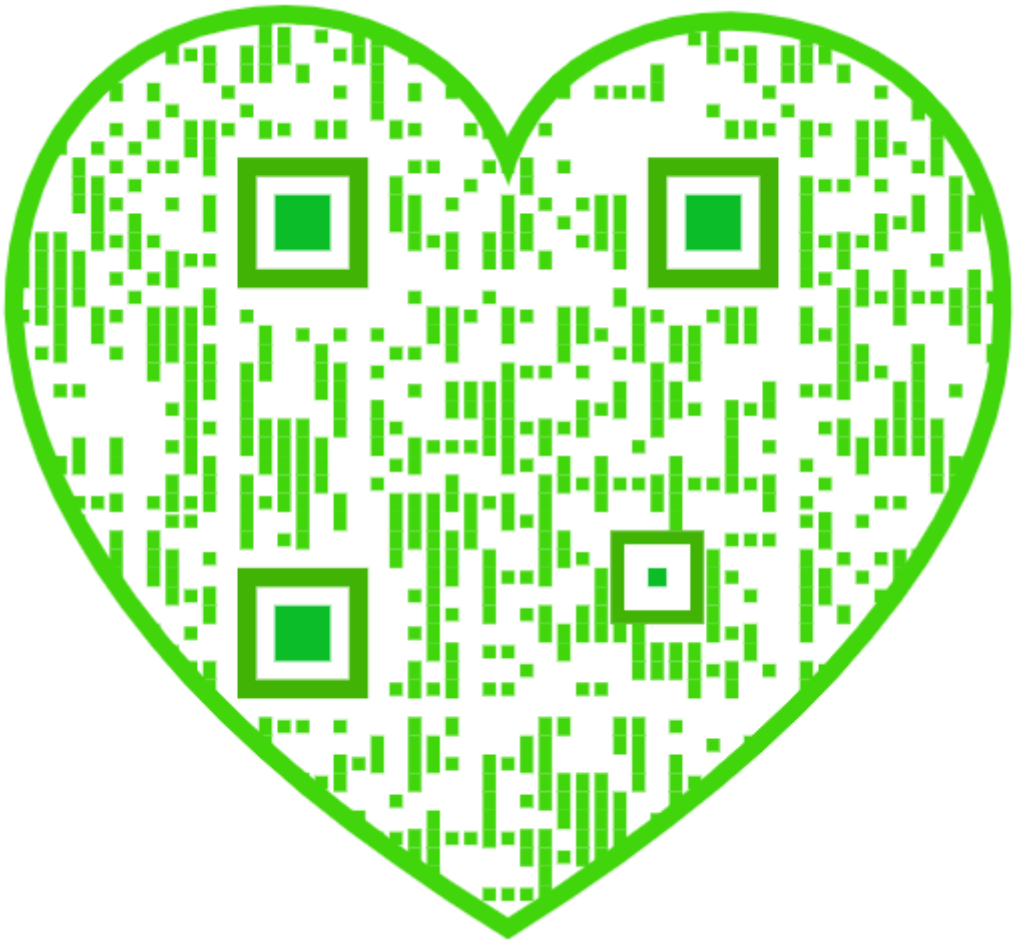
bron

De nieuwe hofsche Rommelzoo. Gedischt voor de laatdunkende knip-rymers en rymerzen. [Jacob Vinkkel], [Amsterdam] 1655

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_nie021nieu01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

Jakob Vinkkel,

EN *verwondert u niet dat ik deeze*, *door u te zaamen vergaderde*, Rommelzo, *gedrukt zijnde*, *u wederom t huis zendt*; *'t is uit puere mede-dogentheidt*, *als commizeratie hebbende met uwe zeer groote moeiten*, *in 't verzaamelen van alle de quikken*, *daar deeze* (*door mijn in den druk gekomen*; *doch in der daadt de uwe*) Nieuwe Hofsche Rommelzoo *meede ver zien is. Ghy zult u lichtelijk vreemt dunken deeze* Rommelzoo *gedrukt*, *en aan u vereert te zien*; *en te meer genegen zijn door wien en wat reeden zulx geschiedt: Wie ik ben*, *daar is u weinig aan gelegen*; *en schoon ghy wist wie ik was*, *ghy zoude my*, *apparentelijk*, *niet kennen*, *alzoo nooit meer met u gesproken als eens*, *en dat doen ik deeze* Rommelzoo *u afhandig maakte. Wilt ghy weten waarom ik zulx deed'*, *'t is alleenig om voor te komen dat de haat en wrok*, *tusschen* Nieuwenhof *en u*, *niet voort zoude spruiten*,

en noch grooter en arger worden, *daar ghy de eerste oorzaak van zijt: want zoo ghy deze* Rommelzo, *misschien onder een andere naam zoud hebben laten drukken*, Nieuwenhof *zoude gedaan hebben gelijk ghy met het* Tweede Deel *van zijne* Olipodrigo *deedt*, *waar over ghy licht malkanderen in 't hair zoudt hebben gezeten*, *of by de kop gevat*, *alzoo ghy beide wat wrevelig en korzel van hooft zijt. Dit overpeinzende*, *vondt ik het raadtzaamst*, *wijl ik gelegentheidt zag*, *de Kartabellen*, *Liedtjens*, *Pampieren en Geschriften*, *daar deze* Rommelzoo *is uit vergadert, met my te nemen*, *en van u te vervreemden*; *en alzoo*, *zonder naam van Drukker*, *te laten voor den dag komen*; *en*, *gedrukt zijnde*, *een goede partye u wederom t' huis te zenden. Vraagt ghy hoe ik'er aanquam*, *ik hebze*, *ten tijde ik in u huis elders naar quam vraagen*, *en ghy om het zelve te krijgen naar boven ging*, *in de laade van u Toonbank vinden leggen*, *en met my gedraagen. Zegt ghy dat ikze u ontstoolen hebbe*; *wel*, *ik wil den naam van Dief gaaren dragen: en zoo*

ghyze herdrukt, *laat'er voor vry instellen*, *datze door eenen genaamt Dief zijn in 't licht gekomen. De Poëten van de Knipzang*, *die deze* Hoofsche Rommelzoo *lichtelijk het minste aanstaan zullen*, *die zullen mijn dan wel kennen. Dit voordeel vindt ghy 'er by*, *dat ghy* (*daarom roemt daar niet af*) *de Poëten niet en hoeft te tracteren*, *gelijk als* Nieuwenhof, *ofte anderzints met vergulde Boekjens te vereeren. Waar mede*, Jakob Vinkkel, *ik eindige*, *en wensche*, *tusschen u en* Nieuwenhof, *peis en vreede*, *en dat alle haat mach ceszeren*, *en worden bygeleidt*.

Rondeel.

tZA, voegje by de bak,
O Amstels grage Smullen!
Men schaft Zang', Rijm, en Quak,
tZa, voegje by de bak.
Hoor, of hier iets ontbrak,
Men zal u weêr gaan vullen
Een beter Schotel strak.
tZa, voegje by de bak,
Doorsnuffelt deze prullen.

W.S.

Levertje.

DIt Levertje is van een Haas, [maak datj 'et wel onthoud]
Van daag is de Stopper met sijn Kaffa Pak getrouwt;
Want mids de tijd zo slecht is was hy dikw' om werk verlegen:
Maar 'k zweerje dat, nou heeft hy wat te Stoppen gekregen.
Zo hy nou wel op-past, en Naald' noch Kunst niet spaart,
Zo heeft hy binnen 't jaar† tien duizent guldens overgegaart.

† *Een jonge Zeun.*

Knip-zang.

TOON: *Laura zat laatst aan de Beck*.

ROzemond die lag en sliep,
Blies Vyoolen uit haar lippen;
  Pan die zag 't, en ylings liep
Zoetjes op haar borsje *knippen*;
Mids dat hy zijn duim liet slippen
  Viel een Beez' van 't Moerelof;
Die 't recht op haar boezem mikte;
Dies hy riep (want hy verschrikte)
  Ach, ach, ach! de speen is of.

P.C. Hooft.

Kermis-gift,
Voor de laatdunkende knippers en knipsters.

H*Ooft*, ô! hooft van alle hoofden,
Hooft die yder schrijft van pas;
Wie zag ooit die u beroofden
Van de prijzen van *Parnas*?
Niemandt niet: want zelfs de Goden
Deiszen voor uw' groot vernuft:
Wie zou u tot schrijven nooden,
Daar ghy zelfs de Goôn verbluft?

II.

ROzemond zag op, en riep,
Met de doodt op hare lippen,
  Toen de wang haar verf verschiep,
Boksvoet, wat bediet dit *knippen*?
Zoek in wouden en op klippen
  Andre jacht en Minnestof,
Zonder onzen slaap te steuren.
Mach ons dan geen rust gebeuren?
  Och, och, och! dit is te grof.

I.v. Vondel.

II.

EN nu komen deeze dichters
Die hier *knippen* op uw' toon;
Jonge Spreeuwen, teere wichters,
Steeken naar de Goôn haar kroon.
'k Zalder hier gaan zestien stellen.
Vondel ik 'er buiten laat:
Want die zal het oordeel vellen;
Midts hy alle ding verstaat.

III.

ROzemond waarom geweent,
Riep de Satyr, of verschrokken?
't Was zo qualijk niet gemeent,
Zoeten Engel, 't is maar jokken.
Wie en zoud ge zo niet lokken?
'k Zag uw naakte boezem vast,
Kleed en sluyer afgesmeeten;
Knip eens, docht ik, 'k zal haast weten
Of het sneeuw is, of albast.

L. Sanderus.

III.

ACh! hoe was ik daar verschrokken;
Mids ik *sneeuw greep voor albast*.
Wel! *Sanderus*, 't schijnt wel jokken,
Hoe komt ghy aan 't *knippen* vast?
Doch jy weet te componeeren
Of j'et altijdt hadt gedaan:
Wat mach daar 't Konvent wel leeren,
Daar de Paap zoo voor moet gaan?

IV.

OF ik sneeu ben of albast,
Raakt u weinig, riep zy, booze,
  Geile, en onbeschofte gast;
En zeeg neder, na het looze
Van een zuchjen, in de Roozen
  Als een roerloos Marmerbeeld.
Och! zey Pan, komt dit van *knippen*?
En hy drukte haar mond en lippen.
  Wond' een *knipje*, een kusjen heelt.

P. Dubbels.

IV.

WIe komt hier deez' zang verrijkken?
't Is *Spe vivo*, hoop baart troost:
Dees' zal wis de Lauw'ren strijkken;
Want de man komt uit het oost.
Zou hy dan geen prijs genieten?
Pieter, neen, die is 'et waart;
'k Loof de Goôn hem Rijm in gieten:
Want hy nergens Rijm en spaart.

V.

NEen, u kusjes heelen niet;
Wech met uwe Satyrs lippen,
  Honingdief, die 't Woud doorspiet,
Staag om Nimphjes te be-*knippen*,
Zoo in Bosschen, als op Klippen,
  Of in Rotzen hart van steen.
Ach Diana, leent u ooren,
Dat mijn Lief zijn Bruidt mach hooren,
  Och, och, och! waar zal 't noch heen?

T. Asselijn.

V.

ROzemondt, ay! sluit uw' lippen;
Waar toe zal dit klagen zijn?
Asselijn zal u niet *knippen*;
Neen, de knecht is al te fijn;
Maar hy tracht de kroon te winnen:
Want de winst valt hier gemeen.
Wel! wat mach dees' nar beginnen?
Och, *och*, *och! waar zal 't noch heen*.

VI.

WYl dus Rozemondje riep,
Met Roos-verwe-looze-lippen,
  Dreef Diaan' (dat yling liep)
Dit geklag langs Berg en klippen,
Tot het Damons' oor kon kippen,
  Die zoo borst door drek en stof,
Dat hy in zijn aâm schier stikte;
Dus hem 't Knip-gerucht verschrikte,
  En 't och och-geluid te grof.

D. Questiers.

VI.

MAak ruim-baan, hier komt de *Knipper*
Daar ik lang van heb gezeidt.
Holla! neen, dit is de stipper
Op de Damze Appelmeidt;
Die hy vleide met een praatje,
Tot dat zy kreeg van zijn kruidt:
Binnen 't jaar was *David* taatje;
Want *Questiertje* most 'er uit.

VII.

MIt hem Rozemondje zag,
Deed' de blijdschap weêr de Rooze,
Door een zoet' en lieve lach,
Op besturve kaakjes blooze;
Damon, hindert deze booze,
Riepze, die my heeft bekipt.
Maar hy kon geen Godtheidt hind'ren;
Dies, wijl zy haar hoop zag mind'ren,
Riep: och, och, ik ben be-*knipt*!

G. Verbiest.

VII.

MAar *Verbiest* die ook een giest ‘is,
Zoo hy meent, in Poëzy;
Maar ik weet dat hy de miest’ is
In de ronde vryery;
Daarom houdt hy veel van 't *knippen:*
Want hy 't *knippen* daag'lijkx zoekt.
Antje zou hy wel bekippen;
Maar zijn scheen is noch bedoekt.

VIII.

EChter Pan die nam de vlucht,
Lachte, *knipte*, en wipte 't startje,
Schaterde in de dunne lucht,
Om zijn geile minnepartje.
Rozemondje, zoete hartje,
(Zeide Damon) leer hier naar
Altijdt d'eenzaamheidt verachten;
Pan derf *knippen* en verkrachten.
Eenzaam zijn is vol gevaar.

H. Zweerds.

VIII.

K*Nippers* staakt nu vry u *knippen*,
Hier word u de krans gerooft;
Zweers en zal hy niet ontslippen,
'k Meen de kat van 't kindt zijn hooft;
Daar zijn zinnen meest op *Malen*,
Met het krom verminkke plat,
Most het Zijtje lest betalen
Op een Konjakx Voeder-vat.

IX.

WYl dus Rozemondje spreekt
Met haar Damon, de geswinde
Pan hem in der yl versteekt
Achter dicht-gevlochte Linden,
Daar hy loert om weêr te vinden
Die hy slapend' had ge-*knipt*,
Toen Diana, juist uit jagen,
Had aan Damon 't nare klagen
Toegebracht; maar nu ontglipt.

Catharina Verwers.

IX.

WAt of 't langer noch zal wezen!
Nieuwenhof, dit dunktmen vreemt,
Kanje nu geen Mans belezen,
Datje teere Vrouwen neemt?
Maar jy weet al haar gedachten,
En dat zy het best verstaan;
't *Knippen* is daar zy naar trachten,
Daarom spraakt ghy *Verwers* aan.

X.

BAart het *knippen* zulk gebaar?
Sprak Pan, onder 't groen verborgen,
'k Zweer, ik heb mijn wil van haar,
Eer dat my ontgaat dees morgen;
Doch hy meenden te verworgen,
(Als hy vierig met een wip
Rozemonde wilde vangen)
Want hy bleef in doorens hangen;
't *Knippen* bracht hem in de *knip*.

I. Lemmers.

X.

WIe komt gins zoo bars aan strijken
Met zijn *Knip-vaars* in 't verschiet?
Pan zal zeker licht beswijken,
Lemmers, als hy jou maar ziet;
Daarom *knipt* niet, maar wilt denken
Dat je ook een prijs zijt waart:
Bokx-voet zalje ook wat schenken,
Al was 't onderst' van zijn staart.

XI.

PAn, vol smart en pijn, die riep:
Zijn dit straffen voor mijn *knippen?*
Mits dees Doorens my zoo diep
Steeken in mijn mondt en lippen:
'k Sweer zy zal my niet ontslippen,
Schoon een *knip* my baart dees smart,
'k Zalze echter eens verraden,
Als zy zich weêr zal gaan baden;
Want in *knip*-lust leeft my 't hart.

Catharina Questiers.

XI.

MAar *Katrijn*, die teere Joffer,
Die meê voor geen *Knippers* wijkt,
Brengt meêr hoofts, als *Hooft*, ten offer,
Wat haar hooft wel dubbelt lijkt:
Daarom hoeft zy niet te deiszen;
Want zy hier de beste tart;
Doch haar *knippen* moet ik prijzen:
Want *in 't knippen leeft haar 't hart*.

XII.

ROzemond van spijt besweet,
En noch moeylik om dat *knippen*,
  Liet voor eerst haar opperkleed,
Endelijk haar' onderslippen,
Van haar naakte leden glippen;
  Daar op is ze zonder schroom
In den frisschen vloedt gevallen,
Die zijn' weêrzijds groene wallen
  Laaft en lekt met zachten stroom.

Dekker.

XII.

NOch geen *knipper* zie ik gekker
Als dees zul, die alles weet,
Dat is onze Monzieur *Dekker*,
Meê vermaart voor een Poët;
Niet als Rijm rolt van zijn lippen,
Yder woordt is schier een vaars,
En om dit gemartelt *knippen*
Leest hy in eens anders laars.

XIII.

PAn die volgt in 't water haar,
Om die schoone te be-*knippen*.
Rozemondje, vol gevaar,
Riep, met half-besturven lippen,
O ghy Satyr, wilt vry slippen!
Komt Diana met u stoet,
Met u Nimphjes en Goddinnen,
Helpt dees *Knippert* overwinnen,
En my deze bystant doet!

Goudina van Weer

XIII.

BYstandt zal u wel geschieden,
Ay! Me-Juffer, hou maar moet;
Wilt doch voor geen *Knippers* vlieden,
Maagden doen het *knippen* goet.
Ach! Diana, wilt haar hooren,
Niet als *knippen* zy begeert:
Laat een *Knipper* haar bekooren;
Want *Goudina* is het *Weert*.

Aan-hangzel.
XIV.

D*laan* met haar Stoet niet fliep,
Op 't geklag van Rozelippen,
Schort haar Iacht-kleedt op, en liep
Om den Boks-voet te be-*knippen*.
Pan haar ziende, dacht t'ontslippen,
Vloog door water, bieze, en lof;
Maar gevangen riep hy, 'k mikte
Slechs uit kortswijl, wel verschrikte
Rozemondje hier dus of?

G.V. Eekhouts.

XIV.

DUurt dit *knippen* noch al langer,
Wat zo is 'et al te lang.
Eekhouts, hoe! ben jy d'aanhanger
Van dit malle *knippezang*?
Wel! hoe komje dus verwildert?
Doch je *knip* is wel gerooit;
Maar meest als je *Truytje* schildert,
En haar op je Ezel ... *knipt*.

XV.

IS dit korstwijl, snoode Guit,
(Zey *Diaan*) dat ghy dees schoone,
Zo verbaast maakt door 't geluidt,
Van uw' geile *Knippers* toonen:
'k Zal uw' 't *knippen* zoo beloone,
Dat ghy 't wel versweeren zult:
Kom dan tza Gespeelen zaamen,
Laat ons nu een straf beraamen,
Na verdiensten van zijn schuldt.

Maria Masza.

XV.

M*Aria Masza*, die zoo aardig
Ons het *knippen* hier vertoont;
Niet als *knippen* zijt ghy waardig:
Met een *knip* dient ghy geloont.
't *Knippen* opent hart en lippen;
Wie wordt noch van u bekipt?
Ach! hoe vrolijk zal hy *knippen*,
Die ghy, *knippend'*, eens be-*knipt*.

XVI.

WAt beraamen? valt maar an,
Lustig an het Neetels plukken,
(Zey' *Diaan*) en slaat hem dan
d'Onbeschofte huidt an stukken;
Wilt hem Baardt en Staart ontrukken,
Eer ik zelf mijn handt uitstrekk';
Vat den *Knipper* by zijn ooren,
Al zijn smeeken is verlooren,
Smijt den Bokxvoet in den drek.

I. Massa.

XVI.

M*Assa*, wilje ook niet schamen;
Neen, byget, *knip* luftig an;
Wilt u eerst te deeg beramen,
Zey *Diaan*', en slaat hem dan:
Zoo zult ghy Pan wel bekippen,
Wis raakt hy dan in den drek;
Maar de guit lacht om het *knippen*;
En hy roept: al weêr een gek.

XVII.

WEl! daar leidt hy (riep de Stoet)
In den drekpoel, tot zijn ooren!
Zoo dien geilen Geite-voet,
Hier, niet koome te versmooren,
Mach hy, als hem lust bekoore,
Weêr wel koomen (sprak *Diaan*:)
Maar men zal hem, voor het *Knippen*,
Dus betaalen en bekippen,
Ha! ha! ha! kom laat ons gaan.

Francois Snellinx.

XVII.

F*Rancois Snellinx* die kan dichten,
Dat's een *Knipper* die het mient:
Want hy wil voor niemandt swichten,
Dies hy hier het meest verdient;
Maar wat zalmen best bedenken
Voor zijn welverdiende loon?
'k Weet hem anders niet te schenken,
Als de Satyrs baart en kroon.

XVIII.

DRuipend quam den Geiten-baardt
Uit den Modder-poel gekropen,
  Schuddend' van zijn Kop en Staart
Slijk en kroos: riep, half verzopen,
Foey! een *Knip* dus te bekopen?
  Beet schuim-bekkende op zijn lip,
En swoer haar eens aârs te *Knippen*
Onder (wederstaand' haar slippen)
  In Moêr *Venus Knip*-Spels *Knip*.

W. Schellinks.

XVIII.

DIt is 't puikje van de Snaken;
Wie zoekt *Schellinks* als om vreugd?
Hy kan Kalf en Vaarzen maken:
'k Meen het *Keizer* noch wel heugd.
Maar doen kost *sis sou* met *knippen*,
Mids de wijn hem had gevat,
Liet hy de gezontheidt slippen:
Want zijn tong wierdt al te gladt.

Slot Van de Knip-zang.

LAat het kostelijkst van al
U niet reukeloos ontslippen,
Dat 's de tijdt, die snel gaat glippen,
Zonder dat hy keeren zal.
Och! hoe dun is dit getal,
Dat zijn uren meet by stippen,
Eer de doodt den draadt komt *knippen*
Van hun leven onverwacht.
Meest verlooren, minst geacht.

I.v. Vondel.

Slot Van de Kermis-gift.

VRinden, hier hebt ghy 't nu al,
Dat mijn Pen zig het ontslippen;
Knippend is de tijdt gaan glippen,
Dat berout mijn boven al:
Och! hoe faats is dit getal;
'k Wensch dat zy in Baartje stippen
Die haar tijdt verdoen met *knippen*,
Zoo komt loon niet onverwacht;
Meest laatdunkend', minst geacht.

I.D. Klijn.

Besluit Aan al de knip-rymers.

tZA *Knippers Knipt* voor my wijl 'k van geen *Knippen* houw.
Wy maken 't licht kamp op, ik *Knipstaart* weêr voor jouw.

Sie itur ad astra.

Toon: *Nova*.

EY wat hoort men vieze grillen
Onder 't Courtizane rot,
Hoe komt dat die geen nu willen,
Die elk hielden voor een Sot?
'k Loof het moet de veelheidt maken:
Want daar is 'er zoo een hoop,
Dat een ieder aan kan raaken,
Tot zijn lust heel goede koop.
2 Maar, ze hebben vreemde grepen,
Om een jonge Mellek-muil
Dikwils in haar nest te slepen,
Die daar na ziet als een Uil.
Aerlant zeidt, zy zoud niet weig'ren,

Hadze maar geen Serviteurs,
Die haar dan ten toon wilt steig'ren,
Kost het licht een volle beurs.
3 't Is een Verken arg in 't kak'len,
Schoon van wezen en gestalt,
En haar bakhuis doet mirak'len,
Zoo dat's yder een gevalt:
Na dees Kapitein mach zitten,
Damoizelle *Grand Monseur*,
Lang van lijf, doch uiten witten,
Geel van hair, zo staat me veur.
4 Die haar korts niet kost belyen,
Als juist met een Kamenier,
Om het gelt, van alle zyen
Op te helpen; 't is een dier,
Die 't niet als om 't gelt te doen is,

Ja al komter daeg'liks thien,
(Alhoewel 't noch voor den no en is,
'k Wed dat zy die af zou zien.
5 Daarom moets' in 't smeerbed leggen,
Vier of vijf maal, daar die Hoer
Aarlant, acht maal, zooze zeggen,
Op de zelve wagen voer:
'k Meen het is een luk voor *Keesje*,
Datze uit de zelve kop,
Niet gelijk dat Pimpelmeesje,
('k Zeg haar Zuster) dronk zulk zop.
6 Maar 'k beklaag dat zoete Meisje,
't Schoon *Ieudinnetje Izabel*,
Dat haar zoet en teere vleisje,
Nu moet lijden zulk gequel;
't Is 'er zulk een ongewoonte,

Eerst ge-eert, en nu bespot,
Eerst heel spijtig op haar schoonte,
Nu demoedig op dit Lot.
7 *Agnes* pokkig, lebbig verken,
Die 't geluk noch gaf een man,
Ist niet beter eerlijk werken,
Als men daar af leven kan?
Dan voor Hoer, langs 't Landt te loopen,
Welken Keerel is zoo gek,
Dat hy u mach kleêren koopen,
Lang-neus, Geel-vel, Kevelbek?
8 Leelikke *Belle Allemande*,
Wie gaf u doch zulken naam,
Foey! 't is immers zond en schande,
Aller leelijkheden kraam,
'k Mach je grijns hier by niet stellen,

'k Hou noch meer van *Mistris Blont*,
Die de Schout met jou quam quellen,
Beider schoonheidt niemandt wondt.
9 *Spilleboutjes* lekk're kinders,
Engeltjes ik gekker meê,
Want u bakhuis doet meer hinders
Als 't booft van *Meduza* deê.
't Iongste mach noch door den beugel,
Of het scheelt altijdt niet veel,
d' Oudtst' is buiten allen teugel,
Loopt van dit in dat bordeel.
10 'k Weet niet hoe dat rijke Fokkers,
Noch verlieven op je muil,
Had ik *Anne Bolleschokkers*,
'k Deê voor alle bey geen ruil,
Hoewel d'uitgescheerde Besti,

Reeds wel thien jaar liep voor hoer,
Doenze dikwils maakten questi,
Door haar schoonheidt, over schoer.
11 Foey! van jou steekt my de walleg,
Als ik aan mijn *Heintje* denk,
Heintje, Boutje, die mijn balleg,
Teugelt door jou oogenwenk,
Och eer jy waart oudt geworden,
Waar je schoon, en had een keel,
Die door alle stemmen snorden,
Trots een Zakpijn of een Veel.
12 J'eene Zuster was wat wilder,
En kreeg Wiltzank tot partuyr,
d'Ander die is vry wat stilder,
Doch het valt 'er ruim zoo zuyr,
Och die Ween (doch onbesturven)

Zukkelt met een kindt of twee;
En had zy 't noch zeggen durven,
't Was verlichting in haar wee.
13 *Machtelt Trekbek*, wat beletzel,
Maakt dat niemandt u en roemt,
'k Loof niet dat u het blanketzel,
Van dit schoon gezelschap doemt,
'k Weet wel ghy had noit de pokken,
Maar loopt altijdt met een kraan,
Onder 't vuile hemt en rokken,
Daar zulks wel uit kan ontstaan.
14 *Truitje* met je kleine montje,
Was nu onlangs met het kindt,
En 't verging weêr, doch het Bontje
Is noch even dol gezint:
Ienne van den Bosch, 'k vergeetje,

Mostje na de boeyen gaan,
Met jou Serviteur? het speetje
Zeer, na dat ik heb verstaan.
15 *O Me-Iuffrou van der Duszen*,
Wat ik zoekje over al,
Laat g'u noch van Ioden kuszen,
Helptge Koopluy noch ten val,
Door 't geschenk van zilv're vaten,
En 't Zervis zoo dier betaalt,
Daar g'u dikwils hebt verlaten,
'k Weet niet waar van daan jy 't haalt?
16 Want men schrikt u Muil t' aanschouwen,
Och! zoo haast ghy 't open doet,
Acht men u het puik der Vrouwen,
Gruw'lik Bakhuis, honig zoet,
Leelikker kondt ghy niet wezen,

Want *An Karels* 't swarte beest,
Overtreft u verd in dezen,
Zy is ook niet schoon geweest.
17 *Iuffrou Verstraat*, die de Winkkel
Van de Hoerdery opzet,
Kiesje zoms geen Boere-kinkkel,
Voor een Jonkker, in het bedt?
Als hy maar heeft van de Schijven,
En jou rijkelijk betaalt,
'k Weet ghy zult hem wel gerijven,
Al was 't achter om gehaalt.
18 Och! jy wilt 'er niet van weten,
Datje quanzuis zijt een Hoer,
Want by daag bent ghy gezeten,
Als een Joffer op de vloer;
Maar des nachts dan vindtm' 'er Pollen,

Vryers, Mannen, yder een,
In u huis, ja Hoeren, Snollen,
Is daar even zeer gemeen.
19 *Moffinnetje*, ik docht niet omje,
'k Hadje hier vergeten haast,
Doch vergeefme, ziet ik komje
Noch begroeten op het laast;
Benje noch zoo zeer genegen,
Tot een braven jongen quant?
Gaaje noch jou hoere-wegen?
Doch men eertje als een Zant.
20 Yder prijst jou schoone leden,
Doch waar in dat die bestaan,
Daar van hoord ik nimmer reden,
'k Mach 'er ook niet eens na raân.
Benje wel zoo zoet van wezen,

Als de Ridderstraatsche Kaadt,
Die in hoerdom zat voor dezen,
En nu niet veel beter gaat.
21 Doch zy heeft een man genomen,
Tot haar scherm en tot haar schut,
Als *Suzan* en al de vromen,
Ook *Menniste An* de Slut.
Dorst ik, get wat zou 'k 'er noemen,
Die zijn ziek van zulken quaadt,
Doch men zoud my haast verdoemen,
Dus is 't best dat ik het laat.
22 Doch *Me-Iuffrou uit het Haaghje*
Die nu woont op 't Wale-plein,
Met je scheele oog, ik vraagje,
Of je bent noch maget rein?
'k Loof, jy zoud het garen wezen,

En je wenscht wel datjet waart,
Doch den Haag heeft jou voor dezen,
Van jou Maagdom niet gespaart.
23 Nu bevind ik u te loopen'
In den avondt vroeg en laat,
Daar de Hoeren gaan met hoopen,
Om en om de Kalverstraat,
Scheele Lijsbet, en dat *Lijsje*,
Dat van Gorkum is van daan,
Dat zijn Diertjes, yder Meisje,
Roemt vier vijf Man af te staan.
24 Get indien ik voort dorst varen,
'k Noemder hondert op een ry,
Doch ik zal die noch wat sparen,
'k Kom die wel hier na eens by;
Nu vaart wel, ik machje vleyen,

Met je eerelikste naam,
Hoeren, Varkens, Teven, Pryen,
'k Blijf uw' Dienaar al-te-zaam.

Waarschouwinge aan den Onbeschaamden poët.

EEn ombeschoften Guit, een schuim van alle Boeven,
Een Buffel van dees eeuw, een hooft vol losze schroeven,
Een Bengel vol vergift, een harzelooze Gek,
Een Luisbosch nooit vergalt, een Ezel vol gebrek;

Een grove Hoeren-brok, een looper der Bordeelen,
Een will'ge Roffiaan, die yders eer wil steelen;
  Een jonge Mellik-muil, die achter 't oor niet droog is
  Die stelt hier op papier, dat meer dan al te hoog is:
Een Boef, een Leugen-bast, der Vagabonden bende,
Die in het Hoer-huis leeft, en niet als Hoeren kende;
  Die zijn verwoede stem, noit in de Kotten smoort,
  Die vuilik komt ons hier met Adders drek aanboort,
En roept de *Muzen* aan, de Duivels wil ik zeggen,
Om door zijn logentaal het leven uit te leggen
  Van dien den *Satyr* noit wel mooglijk heeft gezien,
  Of die hem niet de minste gunste wouden biên;
Hy maalt haar schandlijk af, die hem noit reden gaven,
En spuwt zijn gift zoo uit, veel minder min als Slaven;
  Lichtvaardig zonder reên, zoo trekt hy menig aan,
  Die hem, oft niemandt oyt ter wereldt heeft misdaan

Op deze gaat hy los met spreeuwen, schimpen, schampen,
Verkleintze tot een Worm met zijn vergalde dampen;
   En tast daar zomm' ge aan het geen hy dobbel liegt,
   Te wonder dat zijn Romp niet voor den Duivel vliegt.
Het schijnt zijn Ouders hem wat hebben laten leeren,
't Geen hy in fieltery en ondeugd doet verkeeren;
   Den Lichtmis onbeschaamt stelt hier wat op Papier,
   En vlecht een Doornekrans, van meer als Moort laurier;
En tracht met al zijn vuil veel Nimphen aan te trekken
Met eene swarte kool haar luister te bevlekken;
   Hier geeft hy *Alant* wat, daar *Duszen*, ginder *Blont*,
   Verscheiden and're meer die hy maakt ongezont.
O! eerloos Krokodil, indien ghy wat woudt schrijven,
Laat d'eerste doch daar uit wilt ghy aan and're wrijven;
   En zo u heete pen neigt tot de Poëzy,
   Stelt u, en u geslacht tot 't einde op een ry;

Ik zweer dat ghy daar meê zoo veel te doen zult vinden
Zoo ghy u maar te recht van langer handt verzinde,
Dat of u *Satyrs* boek waar driemaal noch zoo groot,
Ghy u, en d'uwe zoudt beschamen tot der doodt.
Ik kan, indien ik wou, al meê een weinig schrijven,
En al u Lichtmis werk, en Vagabonts bedrijven
Uit-schild'ren na de kunst, uitdrukken met mijn pen,
Dewijl ik u zoo wel, als ghy u zelver, ken;
Maar laat dat voor een tijdt om zek're reden staken,
Op hoop dat ghy 't Pasquil met herdocht zult hermaken,
En zo ghy met u Hert en Ziel dat niet betracht,
Zoo zijt verzeekert dat ghy scherpe roeden wacht;
Ik zal u met mijn klaauw zoo schandelijk af-malen,
En zoeken 't daar het is, en daar 't niet is, uit-halen;
't Is meer als Lekkers werk, te stellen haar ten toon,
En die ghy niet en kent, te werpen van den Throon;

Ik zal u Schorpioen zoo stellen tusschen schroeven,
Dat ghy u eeuwig zult over u feit bedroeven;
Een Schantbrok is dat werk gemenelijk gewent,
Te spuegen zijn vergift van die hy niet en kent,
Of daar men hem niet heeft den toe-gank willen laten,
Die wil hy dan met inkt, en scherpe pennen haten,
Tot weêrwraak, al te zot gedaan van zulken Fiel
Geboren zonder Vrouw, gestorven zonder ziel;
Die zijt ghy op en 't op, en bent het dobbel over,
Hervat u Duivels dicht eer ik u Romp betoover,
En morzel uwe leên, die lang al is bereidt
Den schoot van *Acharon* van nu in eeuwigheidt.

'k Zal noch leeren.

Vreugde-zang.

TOON:
Ey wat hoortmen vieze grillen, *&c*.

OF men schoon de zoetste dieren
Wil beklagen om haar vel,
Och! dat is maar veinzend' vieren
't Wenend oog van haar gequel.
Is dit Juffers ramp beklagen?
Of is klacht, en schempen een?
Is dat min tot liefjes dragen
Als men scheldt? ik denk wel neen.
2 Vonnis-strijker van haar schoonheidt;

Schoonte breekt uw' muil aan twee.
Lelijkheidt uw' neus ten toon leidt,
Ghy hebt enk'le en dubb'le wee;
Zijtge op voorspoed zo hoogmoedig,
Trotsche Roskam van haar lot?
Is u 't lot niet mede spoedig?
Vrees vry voor het Spaansch verrot.
3 Laat de snaakjes in haar wezen,
Wijl dat ghy haar Dienaar zijt;
In uw' wezen is te lezen
Datge zulke en and're vrijt.
Grand Monsieur is nu vertrokken,
Aarelant zit in getreur.
Wie zal met haar schoonheidt lokken
Als die u maakt Serviteur?
4 Zijtge Dienaar van de pryen,

Lieve dient u zelven doch;
Lieve laat haar schand ter zyên,
Of verwacht haar slange-spoch.
Vrind ghy hebt het heel verkurven
Met uw' schimpdicht wijd en zijd.
Waren schimpers uitgesturven,
Juffers bleven noch gevrijd.
5 Niet dat ik haar vuil wil roemen,
Daar bewaar my d'Hemel voor;
Maar dat ghy haar vuil wilt doemen,
Slaat my yslijk in het oor.
Krout doch eerst uw' holle bonken,
Gaat dan heen, en haar geneest,
Na uw' naauw-volgroeide schonken:
Schurfde Schapen blaten meest.

Toon: *Laatst als de Iacht-goddin Diaan, &c.*

ONlangs kreeg *Marri Mots* de klop
Van vuile *Klaartjes* Hoeren-dop,
Die langverbruide Hoere-jager;
Om datze *Piet* zijn struik,
Al scheen hy dorr' en mager,
Hechten aan haar kruik.
2 Maar, och! wat zey die looze Hoer?
Hier! fuilik, loop en bruitje Moêr;
Zel jy mijn vuilijkheidt bestraffen?
Neen, neen, jy hebt hier uit,
Jou kok zel hier niet schaffen;

Loop, verzopen Guit.
3 Met stiet s'em mooitjes buiten deur;
Daar stondt dien armen Kitte-breur,
En bonsten op berookte glazen:
Doen deed s' et venster op,
En zey: wat 's hier te razen,
Zeg Jan Kale-kop?
4 Hy rijkte, en riep: zeg Spinhuis-hoer,
Waar leef jy toch van met jou moêr,
Als van dat kit- en katte-krollen?
Mit greep s' een Pot met St....,
En ziet het zop moy rollen
Langs zijn vuile mondt.
5 Daar stondt hy toen gelijk een gek,
En swoer by Pot, by Pis, by Drek,
Hy zouwer 't gat, dat swoer hy, nayen;

Maar 't was 'er nou geklaart,
Hy moest hem zelver payen
Met zijn vuile baart.

I. D. GROOT.

D'Amsterdamze vuile-bruid.

TOON: *Hey waar benje Kooker Iansz*.

BRuiloft by den akkerlooten!
'k Nood jou allegaar ter Feest;
Kom vrymoedig aan gestooten.

Wat, tut, tut, weeft niet bedeest,
Den Bruigom
Zend mijn om
Jou te nooden al te maal;
Wilt dan komen
Zonder schromen,
In 't Pallais van Poortegaal.
2 Bloed daar wil een staci wezen!
Wangt Jonk-heer van Biller-dam,
Met Me-Joffer, die voor dezen
Is esprooten uit de stam
Van Schijt-kak,
Quamen strak,
Met d'Ontfanger fray gedoft
Van ter Brille,
Meê aan drille,

Happig naar verteerde kost.
3 Der Zekreten Zekretaris,
Met zijn drollig wijf en stoet,
En den mottigen Schilderaris,
Liepen vinnig, te vier-voet,
Naar de Feest,
Bly van geest,
En daar gildenze overluit,
Met haar alle;
Zo 't wou valle,
Lok, geluk vrouw *Vuile-Bruid!*
4 Hey! men gaat de Bruid palleeren,
Lusje? kom, ay! kijkt haar bed;
Ruik, het stinkt van 't parfumeeren;
Schijt Muscus: dit 's stront-Sivet.
Uit de weeg,

't Is geen deeg;
Hoor, de Bruigom vloekt en knort,
Hy is machtig
Dol en jachtig,
'k Wed de tijdt word hem te kort.
5 Wangt Juno quam straks geloopen,
Met een slongsje in 'er poot,
En riep; Hymen nat bedroopen
Leyd en wacht u met zijn Boot;
Wilje meê?
Maakje reê,
Wangt de Blaas is Zup-schit-weft,
Die oubollig,
En hiel drollig,
Licht snapt in 't Stront-regen-neft.
6 Kom, tza, tza, wilt vaardig maken

Burries, Tobbens, Aker, Touw,
Schoppen, Hauweels, Stokken, Haken,
Was Hof-miesters schreeuwe; hou!
Branje-wijn
Moet 'er zijn;
Ook een pul met Smokkel-bier,
Slonszen, Keerszen,
Ladder, Leerszen,
Tobak met een pijp drie vier.
7 't Bruidtje zal men gaan geleyen,
Ellek zet hem kangt en schrap,
Riep de Bruigom, en de reyen
Zullen zingend' volgen knap.
Ben je klaar?
Ja we vaar,
Blaten 't Bruilofts-vollik weêr;

Kijk, ze winke,
Uit de kinke
Jongens, of je krijgt een smeer.
Toen wierd 't Bruidtje t'Scheep edragen;
Maar Schou-vager Hymes Schuit
Had by gort schier om eslagen,
Met de lieve *Vuile-Bruidt*:
Hymen sprongk,
Juno zongk,
't Was vol vreugd aan alle kangt
Om dit Bruidtje;
't Volle Schuitje
Stak toen met zijn vracht van Langt.

W. 6. Stuivers.

Toon: *O! ghy Ed'len Diefzen Snijder, &c.*

KRullige Krol teeg lest uit krollen
By zijn lieve Kittebreurs,
In 't gezelschap van twee Snollen,
Op de lading van zijn Beurs;
Maar Trijn Schoorstiens onderkeurs
Wouw geen puisjens vangen:
't Had geen roy' dus haar ploy
Met zijn staal te prangen.
2 Maar hy had noch nauw zijn rokje
Van heur kapstok afgelicht,
Of ze riep: kom, kom mijn kokje,

Maak mijn zuiker-taartjen dicht;
Och! jou lodd'rig aangezicht
Doet mijn hertje springen,
Och! jou snoek ‘kan de hoek
Van mijn stroom bedwingen.
3 Scheele Marry, die dit hoorde,
En op hem verslingert was,
Riep: kom hier jy stijve Joorde;
Mydt jou van haar Peekel-glas,
Hier heb ik jou Botter-tas,
Wilje nou eens smeeren?
Zoete knecht’ grijp maar recht,
Na mijn onder-kleêren.
4 Doen begon Trijn Schoorstiens keeltje
Eens te klinken over 't huis,
En ze riep: hier Stront-juweeltje!

Bruy jy na jou eigen kluis;
Wilje hier jou Haring-buis
Met mijn Posjes laaden?
Dat 's jou mis' op jou dis
Krol zijn Vis te braaden.
5 Daar mee tegen zy aan 't vechten,
Marry kreeg de onderlaag;
Stront op stront, zey Krol, en rechten
't Oog eens na heur onderkraag:
Bloedt! daar zag hy huig en haag;
Maar hy niet lietze hoet'len
Met haar bey' en hy zey:
Neen, hier niet te troet'len.

I. D. GROOT.

D'Insteller van 't lever-rymé.

tZA jonges, wilt allegaar jou ooren opsteeken,
En luiftert wat mijn E. tot jou 'er E. zab spreeken
Je moet meê Grofgrijne, zonder verminke plat,
Ter eeren 't Levertje, eerje 't vreet in jou G... Rob;
En al die 't Leveren zou meugen verdrieten,
Mag in de pomp loopen, of laten hem dootschieten.

W.S.

Rommelzoo *Van de* Amsterdamze Razebols.

TOON*: A Paris la grand ville*.

t' A Msterdam langs de straaten,
   Hoort men vroeg ende spa,
Razebols schreeuwend' blaaten,
   Die wy dus baauwen na,
Wie wil daar Rotte-vall',
   Of Muize-vall',
Rott'-valle koopen?

Dan komt'er weêr
Een, om vuil Smeer,
Al schreeuwend' loopen:
Kamer-mat, Bank-mat,
Betielle rein en glat,
Annijs, Brande-wijn,
Fijne Brill', kristalijn.
2 Koop nieuwe Almenakken,
Konings-brieven, en Kroon;
Pot-dekzels, Houte-bakken;
Karstengen, Turkze-boon':
Liêns koopte nu geen Glas,
Of Kraane-wasz',
Of Swavel-stokken?
Haal Drooge Schol,
Gaaren, of Wol,

Varsz' Articyokken:
Krabb' en Garnaat hiet,
Asperjes, Leidze-biet',
Haal Moszele vars,
Koop bruine Kriek', en Karsz'.
3 Hebje geen ouwe Schoenen,
Out Yzer, Tin, of Loot?
Komkommers, en Lamoenen,
d'Elle Kant om drie Groot,
Haal Uyen aan de ris,
Koop Zoute-vis,
En Peesjes-héring:
Lief-hebbers loop,
Ik geef goê koop,
De Nieuwe Néring:
Kamme, Mes, en Schee,

Veel nieuwe Liedjes meê.
Pan en Ketel lap,
Ruil Kraan' of houte Tap'.
4 Haal groote Neut', Zink-nooten,
Kanne-kruik dicht te maak,
Beuzemen, Klik en Klooten,
Wortelen, Pingsternaak;
Wie heeft 'er Rat of Muis
Nu in zijn huis,
Die koop mijn Kruyen.
Dan roept men, Hoort,
Mijn Heeren hoort,
Wie kan beduyen
Een verlooren Kind?
[Of Goet] die zulliks vind,
En weêr t'huis besteldt,

Die krijgt gewis drink-geldt.
5 Waarzeggers, nieuw' Kourante,
Haal groene Lepel-blaân,
Koop Kousze, Mutze, Wante;
Kat-Aal, of Labberdaan,
Met Wagens en met Schuit
Men alle Fruit
Gestaâg loopt venten:
Pruimen, Razijn,
Mispels, Azijn,
En nieuwe Krenten.
Bakke-vis, en Sprot,
Lepelle, Kann', en Pot,
Ouwe Stoell' te mat,
Koopje geen Hond', of Kat?
6 Heet Alikruik', en Waaffels,

Moy drooge Turf, Tal-hout,
Stoele, Banken, en Taaffels,
Hebj' out Zulver, of Gout?
Slijp Schaaren, ende Mes,
Koop Blaauwe-besz',
Of Graasde Booter:
Een nieuwe Dweil,
Of Henn'ppe Feil,
Roept m' om een Stooter.
Quee-peeren, en Kool,
Knijnen, of haire Zool',
Aard-akers, Oubli!
Oubli! é ou & il?
7 Engelz' Oesters, en Vijgen,
Aakkertjes, Koorde-band',
Lint, en Veeters om rijgen,

Zwartzel, en Schullip-zant;
Heel hiete Oly-koek,
Laaken, en Doek,
Kappers, Olijven;
Koop Snipp', en Vink,
Of Pen, en Ink
Om meê te schrijven;
Beulingen of Spek,
Haal stróó, en Hoede-vlek;
Wilje gien Bik-stien,
Of Spinnasje, goê liên?
Oranj'-appels, Aartbaaye,
Doel-druive, Zeeve Zeef,
Boom-peule, Zuikeraaye,
Schilderd' Borde te geef;
Koop Wilde-Boere-Zalf,

Voor sneê en kalf
In hand of voeten.
Dan komt een aar,
Met groot misbaar,
Weêr Bollen toeten:
Groene Saaly fijn;
Koop de Servet va mijn:
Engelsche Podding!
Mostaart en Eibokking.
9 Kaars-houtjes, Kouze-bande,
Zallem, Pan-Aal, en Rijs,
Lampen, Lamp-pit om brande,
Agurrikjes, Radijs;
Haal Róóm, zuur ofte zoet,
Sinter Klaas goet,
Of varsche Eyren;

De Vuilis-beer
Schreeuwt, Hebje weêr
Geen Vuilis keyren?
Kaas, Deventer-koek.
Schou! gild' Spek in de broek;
Hebje Hout te kloov'?
Errette, Test' en Stoov'.
Tobbens, Tonne verbinde,
Luy-wagens, Slabbetj'-zoet;
Koop Spelde, Naalden en Linde,
Of Kinder-Poppe-goet.
Dan roept men Yzer-werk,
Heel hecht en sterk;
Of, wilke Veug'len?
Haal Matze-beusz',
Haal Aske-beusz',

Stoffers, en Vleug'len;
Warmoes, Krop-sla,
Haal hiete Bond-Aal, dra,
Vars Vecht-water zoet;
Hebje ouwe Kleer' of Hoed'?

11 Honig, Zant, Binne-werrik,
Kruid-koekjes vars, nieuw-bakk',
Dekene fijn en sterrik,
Stremmeles, Mellik, Lak.
Den Dam, en Beschuit-mart
Van vollik zwart
Zijn op Mart-dagen,
Die met geloop,
Geschreeuw, gekoop,
Torszen, en dragen;

Maar noch wint het vart
De Noord', en Nieuwe-mart,
Daar vent alleman
Wat dat men denken kan.

12 Vis-wijven hoort men roepen,
Emmerlok! Emmerlok!
Op den Dam ziet men snoepen;
Achter de Hal is 't drok,
Daar komt de Wals Monsieur
De Lap de Leur,
De Koe de Pensze,
De Ham, de Vleis,
De bon Sauzijs,
De Koek, de Flensze:
Men maakt ons 't hooft zeer

Met duizend dingen meer.
Ik zeg, tot besluit,
Dit duurt Jaar in Jaar-

UIT.

W. Schellinks.

Ad vivam

Lever-rym.

DIt Levertje is van een Hoen, en van geen Luis,
Een door-gezaagde Schuit is een Boere-kak-huis:
Hola! houd, ik zou 't hier licht verbruyen,
Want mijn grof-grijne het maar een stront te beduyen.

Wild-zang,
Gezongen op de Bruiloft van A.d.C. *En* H.v.M.

Zo iemand 't Wild-zang *laakt*, *'t Geen ik de Gasten dis*,
Dat hy het beter maakt; Of laat het lijk het is,
Ik pas op geen bedil: De wijste konnen doolen:
't Is altijdt geen Pasquil; Dat zweer ik by men zoolen.

't HEylikke komt een mensch als kakken aan, mach men wel zeggen:
Dit drollig spreukje keyeren, hoef ik je niet uit te leggen:
't Wil al muizen dat van katten komt, 't is zeper waar:

Pots nikkel, wie zou dat ezeit hebben over een half jaar
Dat Bruigom en Bruidtje ien vleis en bien zou wezen?
Is 'er wel iemandt in dees Kommeny die 't in 't Haylikmakers Boek had elezen?
Spreek Ionges? Ja, ja, je bint zo hoog niet gestudiert na dat ik gis:
't Is gien wongder, 'k loof 'er tot Ley'en zo menig steiloor gepromoviert is:
Dat ik 'er ook uit zou eneust hebbe, hoefje by men keel niet te giszen,
Neen bylo, we zient voor ons ooge, we mosten malkaar niet in de zak piszen:
Ongezien kan geschien. Koop is koop. Lieven is een eunjer kruid.
't Heeft 't al wech zei de Exter, en had ien bout in zen stuit.
Trouwen, Trouwen, is 't ouwe deuntje, en 't zoete nieuwe jaartje.

Zo d'ouwe zong, de jong piep alzo: 't blijkt aan dit Paartje.
Stap wech. Laat voort gaan Hoe is de blaas na 't groote Gild'
Bruigom? wierd je 't razende water te nau, of was 't je te woest en wild?
Biecht op: Hadje in de Frangz' en Spaanze kusten gien mier behagen?
Ik denk wel wat: 't Was je dat eijer-eten niet; je vreesde voor slagen
Van 't Kontermans volk, al roepje niet lui, je bent me zo plat niet:
Je Had 'er gelijk in, men brand 'er hoorens, 't was 'er voor mier al te hiet:
De Droes mocht zo tappen; de Saaren zijn een deel onvoorzichtige lompen;
Want zonder ien mensch te waarschouwen, raakken zy armen, bienen, hoofden en rompen.

Dat was, werentig, der katze nicht die je zocht: ik loof je voert om baat;
Hoe licht krijg m' ook een streek uit de pan, aster zo bezukt hiet van de rooster gaat:
Dat zouwen 'er wel zeuven zeggen, wel te verstaan as zy 't maar wisten:
O bloedt! wie weet hoe haar die zakereerze Schijtebroekken en Kapiteins bepisten
Van angst: in 't vinnig plukharen, daar *Bestevaar* zaliger helaas, in de keers vloog:
Veel speelden 'er, beter bloo Jan, as doo Jan, trouwens, ze hadden gien Galg in 't oog.
'k Wil 'er gien praat of hebben. Oost, West, t'huis best; 't is veel bequamer,
Moei jy jou met gien vullis, Bruigompje, jy woont op ien kamer.

Laat ze malkaar na de vodden zitten, dattet zijn oogen verkeert:
Zend jy 'er jou Kat, houje aan de Willige, je krijgt dat je begeert.
Behouwe reis: je hebt jou poos te roer estaan; 't is wel eslaagt, eldereweken!
't Luk is rond, 't vliegt d'een in de neers, en d'aar in de mond; dat 's of ekeken.
Vat nou de Dogge te brille, die zo meenig hondert mensch helpen van kant.
Toon je manlikheid, maak nieuwe Sla-dooten, die ba weer durven zeggen voor 't Vaderland.
Alle baat helpt, zey de Muis, en piste in zee: Ay latet je dan ook niet verdrieten,
Al moetje om nieu volk te fokke, onder en tusschen, het u 'er dikwils in schieten.

Dat roert niemandt: je bent 'et alleen niet, daar zijn meer die 'er in doen.
't Leidt 'er by, Jong-en-Iuy, daars volk gebrek: maak niet veel olletjens: rijp en groen
Volgt je weet wel. Vrijt ter wumpel. Slaat 'er wat eyeren in: trouwt al wat rasjes:
Je verstaat men wijffelen wel. Dek toe de pot. Krijgen 't de Staàrten in de neus, ze schuren 'er quasjes.
't Is zo vreemt niet, want raakten die Honden in Leyenaars kluive, ze speelde wis behenk.
Dats spek voor 'er bek: daar zijn ze toe ewurpen, die Gaauwe-dieven wille *no verdrenk*.
Al lang enoeg van dit gortelegooy, 'k schey'er uit, 't begint me al te verdrieten:
'k Wod al den vleet t'Amsterdam op den Dam stondt, 'k mien men zou 'er haast dood schieten,

En voeren ze dan voor den Drommel op Marken, om Strontenburg meê te hoogen, daar zijn ze nut toe:
En Fin, deze vier Elementze plagen wenscht haar al de werelt, en ik

Six Soucz.

Toon: *In het huisje zonder glaazen, &c.*

HEer wat zijn 'er al Poëten
Met haar Pennen in de weêr!
't Last'ren kan men niet vergeeten,
Wijl men hinkt van eigen zeer,

En gerust van smarts-gekrimp;
Noch meent men dat de schimp,
Van 't hinkend dicht,
Het helder licht
Verçiert met deugdes glimp.
2 Deedme niet als ondeugd schelden,
Dan zo waar het schimpen goed;
Doch der swakken fout te melden
Spruit uit een ontaart gemoed.
Wie is 'er zo volmaakt,
Die ieders wonden raakt?
Die zonder smet,
In ieders bed,
Zijn halve logens braakt?
3 Heeft de Stopper 't eens verkurven
Met zijn Kaffa-kleertjes? ey!

Ey! waarom papier bedurven,
Om een borst gelijk als hy?
Daar zijn 'er and're meer.
Ik zie zo menig Heer,
Die, zonder droog,
Of nat in 't oog,
Noch speelen steeds mooi-weêr.
4 And're menen dat *Faljeeren*,
Door gewoont', geen schimp en hoeft;
En men ziet dat Weeze-kleêren
Vaak bedekken zulk geboeft'.
Ik weet'er noch wel een,
Die spilt vast bout en been;
En kletst en borgt,
Gantsch onbezorgt,
Voor thien te geven een.

5 Maar wat zal het volkje zeggen
Als hy eens de poort uit raakt?
'k Mach mijn veeder nederleggen
Wijl een schemper tegen-braakt,
En weder schrolt op my,
Dus viel ik licht aan ly;
Die zelver vil,
En dichten wil,
Heeft helsche slaverny.

B.

Maartze Bokkens.
Gegeven aan de jonge Luy, op de Bruiloft van I.V.C. En A.G.

GRage Smulle, Schokkebasjes,
Proef doch eens dees *Krol-maants vis*,
't Komt by 't weer toe, Bruilofts-gasjes,
Dat ik u dit kosje dis.
Gemelijke ouwe Luitjes,
'k Bid dat ghy u niet verstoort;
Vindt ghy in dees Maartze-buitjes
Hier of daar een drollig woort.
Jong-mals, die jou kallifs klaauwen
Buiten min gaat slonszen af;

Wild dees drooge *Bokkens* kaauwen,
Want 't Bankket is u te laf:
Zoetekaauw is voor het Rokje,
Maar z' is voor de Broeks te swak;
'k Schaf jou dan een hartig brokje,
Lustig voegje by de bak:
Past maar wakker wat te raken,
'k Weet je vlamt naar zulke Zaus;
Daar zal braaf een dronk op smaken,
Super nagulum, *gar aus*,
'k Moet eens evenhouten goyen;
Yder een past op zijn poot:
Hou niet! ik mien 't wel te royen;
Ay spreek doch niet in mijn schoot;
Drooge Jordens, vieze Grieken,
Bloode Zuffers wie ghy zijt,

Die als Uilen zonder wieken,
Vlucht te viervoet van de Meit:
En die meent ginkt ghy haar zoenen
Dat jou Maagdom prijkel loopt:
Rechte Queenen en Cappoenen,
Die u eigen Nestel knoopt;
En ghy mee, die schept behagen,
Om een Juffer acht of thien,
Met jou kakelen te plagen
Drie vier Jaren achter een:
Ja gaat dan met Schijtebroeke
Vlieden van het groote gild;
En tijt noch aan 't schempig vloeke
Als'er een bekend in wild:
Zeg, wat koekkoek komt jou over
Zemelknoopers, dat je d'Echt

Scheld voor vry en blyheidt-rover,
Ja voor Hel van menig Knecht?
Foei je hoort u wat te schamen,
Zakkereerze Leugenaars!
Dutters, 'k wou je altezamen
Wierd ga-looze Ouwevaars:
J'hebt 'et gruwelijk verpeutert,
Met veel Meisjes, 'k weet het wis,
Bloed! je meugt wel zijn beteutert,
Want de gard leid in de pis:
'k Wou, zoo jy jou niet wod beteren,
Dat de Dochters met malkaar
Gingen u de broeks af veteren,
En beschouwde je allegaar,
Want het moetje ergens letten,
Aan het hooft of aan de staart,

Dat je schuwt de Minne-wetten:
   En voor 't vryen zijt vervaart;
Kruip-in d'*O* wil u bekeeren,
   Houje tuigje fix en kant:
Wild ons *Bruidgoms* kunsjes leeren;
   Volgt te post zijn spoor en trant:
'k Weet ghy zult het u bedanken,
   Doeje maar wat moytjes voort;
Tijt dan louter aan het janken,
   En klampt elk een Tas aanboort:
Daar is heel wel aan te komen,
   Want het is nou niet zeer drok;
J'hoeft geen blaauwe-scheens te schromen,
   Struif, men roept schier Emmer-lok,
Is 't niet zo? zeg, graage tripjes,
   Lokje niet met listigheidt

Veele Vryers naar u knipjes?
Trouwens Key're 't word eens tijdt:
Neen, dat moet ik zelf bekennen,
't Eenig slapen heeft gien val,
Hane paszen wel by Hennen:
Iongmans 't lijkt ook niemendal
Dat je nou niet aan wilt bijten;
Hoe na meenje, nou jy kond,
Dat mens' u naar 't hooft zal smijten;
Neen byloo, het is geen St. drek:
Hola! zacht wat, trage Snaken,
't Is zoo laat niet als jy gist;
Juffers kunnen wel aanraken,
't Roert ook niemandt zoo het mist:
Wil jy enkel nimmer springen,
Zoo behoor men je een voor een

Op zijn *Porrekus* te ringen,
Dan hoef jy geen Blok aan 't bien.
Jongens, ik moet wat bedaren;
Ik heb dorst, wie brenget mijn,
Op de *Compagnies* welvaren,
Of een kusje aan weêr zy'n?
Niemandt? dat staat niet te lyen!
Nou mijn preke niet en geld,
Gaan ik 'er ook los uitscheyen,
Zie, ik steeker by een speld.

W. Schellinks.

Drink-vaarsje.

TOON:{Vulcanus Dans.
TOON:{Anders, *Hans Honsvot*.

NOTA. Zet 4. Romers op een Tafelbort en zingt:

DIt Klaver-blaadje met een steeltje
Is recht een Jongmans maagde-deeltje;
Ik breng 'et u eens mijn Gespeeltje.
Wel, hoe, schrik jy'er van?
Foei schaamje, zou je daar voor vreezen;
Kom, kom, het moet voor dees tijd weezen,
Ay! laat u dan van mijn belezen:
Voort, voort, jy moet'er aan.
Wel jeny, wel jeny, wel jeny, wel jeny,

Wel jeny, wat ben je teer!
Wat ben je teer!
Nou, werpt'et niet zoo veer:
Wat! zeg liever, liever, liever,
Waarom breng jy mijn geen meer.

W.S.

Graf-schrift.

Op Fl. T.

HIer leid begraven Floor,
Apteeker en Doctoor,

In gierigheidt en woeker
En vond men nooit geen kloeker;
In plaats van een Klisteer,
Gebruikten hy niet meer
Als glat-geslepen steenen,
Daar hy met bloote beenen
Zo lange over gong,
Tot dat zijn poort ontsprong,
Daar meed was hy genezen:
Maar toen zijn Zusters Weezen
Verzochten Besjes goet,
Toen stremde ftrakx zijn bloed,
En hy verliet zijn leven,
Om dat hy niet wou geven
Iets aan de Chirurgijn,
Veel min tot Medicijn,

Om zijnen borst te laven;
Nu heeft hy voor zijn slaven
Niet als een houte kist;
Doch by aldien hy wist
Wat daar voor was gegeven,
Hy zou van spijt weêr leven.

Rondeel,
Op de Druil-oors.

HOe Vryers, benje stom?
Wat schort'er? niet te spreken?
Of hoe na benje krom?
Hoe Vryers, benje stom?
tZa luftig, drink eens om;
Al lang genoeg gekeeken,
Ay! breng me eens, repje, kom;
Hoe Vryers, benje stom?
Ik smoor schier van dit preeken.

W.S.

Toon: *Van d'Engelsche Tobaks Pijpen*.

WAt zien ik ginder?
Heeft 't oog geen hinder,
Zoo is 't mijn Truitje
Dat zoet Kornuitje;
Och! och! ik mis 'et;
Voorwaar zy is 'et.
Kom, zoete Fieltje,
Genees mijn zieltje,
Mijn eigen troosje
Kom zit een poosje.
Wel hey! wel bloosje
Mijn geurig Roosje?
Wat zuchjes loosje?
Jy weet ik koosje

Voor Botter-doosje.
2 Zoo, hurk een beetje:
Nou licht jou kleetje,
Zoo maakt mijn Guitje
Jou strakx zijn Bruidtje:
't Zal 't eerst niet wezen
Mijn uitgelezen.
Wat zoo, dat 's heerlijk,
Wat zieje deerlijk!
Kom nou mijn struikje,
Zie daar mee duikje
In 't kittel kruikje
Van 't lieve buikje,
Betast dat fuikje;
Snap tusschen 't pruikje,
Zet op dat huikje.

3 Her, her, mijn quantje,
Hier wordje 't Santje
Van 't Kitte-klooster.
O! Beuling-rooster,
Jou koddig buizen
Doet my verhuizen;
Niet meer te hand'len,
Ik moet nou wand'len.
Nou dek jou blootje,
Dit 's 't Minne-stootje
Voor 't middel-mootje,
Kraak weêr mijn Nootje
In 't tandeloos Ootje;
Beschut jou slootje
Voor 't kleine

Grootje.

Huw'liks na-wee

TOON: Hier komt nu Hannen, &c.

DEn Huwelikken-staat doet mijnder wel zuchten,
Daarder zo menig om treuren moet;
Ik leefden eertijdts in veelderley genuchten,
Men eerde, men diende my om mijn goed;
Toen was ik Heer en Meester, en ik had gebied,
Maar nu en ben ik boven een Dienstknecht niet:
Maar was ik ongebonden, ongebonden van mijn zonden
Was ik ongebonden ik en treurde niet.
2 Maar nu ben ik getrout, men mach het ook wel weten
Ik hebber een schoone, maar ook zo quaden Vrou;

Al was ik met mijn neers op een hekel gezeten,
Ik het niet veel quader hebben en zou;
Daar door ben ik gekomen in dit zwaar verdriet,
Ik wensch hem voor Sint Felten die 't my eerstmaal riet,
Maar was ik ongebonden, &c.

3 Wel eer zo quinkeleerden ik een aardig deuntje,
Vrolik van geest, ongebonden aan een Wijf;
Nu is mijn beste liedjen, zuyo, zuyo, Zeuntje.
Een trcurige Wieg is nu mijn tijdverdrijf;
En dan, in plaats van troost in al mijn zwaar verdriet,
Hoor ik noch altijdt snaauwen van een quade Griet;
Maar was ik ongebonden, &c.

4 Den Huwelijken-staat en viel my niet zo bange,
Was 't maar te doen om een jaartjen of twee;
Maar eeuwelik, elaas! dat duurt 'er zo lange,
Ik zieder geen eind aan al mijn wee.

Och! mocht ik weêr ont-trouwen, ik en achten 't niet;
't Geschiede nooit zijn dagen was het niet geschied;
Maar was ik ongebonden, &c.
5 Ghy aardige Quantjes, jong en fris van leden,
Spiegelt u doch nu aan mijn ongeval,
En wilt u jonge jaartjes aan geen Wijf besteden,
Of doet 't geen ik u zeggen zal:
Vergaapt u aan Schoonheid noch aan Rijkdom niet,
Daar door ben ik gekomen in dit zwaar verdriet;
Maar was ik ongebonden, ongebonden zonder zonden,
Was ik ongebonden ik en treurde niet.

Na d'Autheurs eigen Schrift.

Het Refereyn van Jaquelyn.

EEn aardig Meisken, een Wals Walinneken,
Wiens Meuleken vry wel zonder wayen maalden,
Welvarens moê, zijnde gantsch geen kaal Hinneken,
Die wel eertijdts by een goede Juffrouw te naayen haalde,
Geraait niet wie 't was, of ghy in 't raayen faalden,
Ik zal 't u zeggen: zy heet Jaquelijne tjan,
Dat zy ongetrout bleef deed' haar te groote pijne an;
Oc, zei Jaquelijn, hoe zal 's ik nok lik by mijne man!
Lik als ghy Juffrouw, al dees wintre bly.
Ja, zei de Juffrouw, hoopte ghy gehouwt te zijne dan?
Ja 's ik in trouw, zei Jaquelijn, een mintre my,

Een braafblank wit knek, o Juffrou, zeer wel kintre ghy
Zy bak de brun, de blank, de Koek, de Kraaklin, d'oortje Wek.
Est il vray Iaquelijn? ja zeek Juffrouw, je meugze wel voort zek.
Ba tjan, 't waar goet, zei de Juffrou, waart ghy daar af genezen;
Maar kik ducht hy zal 't zop uit al u Peeren dauwen,
En als 't Kooren zal zijn uit het Kaf gelezen,
Dan zal men tot auwent niet als vellen en leeren tauwen.
Ok! zei Jaquelljn, *moy* je zou noctan zo geerne gehauwe',
d'Eerst dat zy kom, *par ma foy* je zel toeslaan.
't Waar al goet als de Kinders, niet teeren wauwen,
Zei de Juffrouw, tot haar stuurlijk en rouw saan.
O neen, zei Jaquelijn, *moy* zel *tousjours* als de Offrou gaan,
En zy liep weg, korts zy ze daar na op de Markt zag staan,
En zy riep: *Bien Uffrou*, *ne parle vous point* d'jong gehouw an

Moy je suis gehouw, 's je heb al dat op mijn hart lac,
's Is nu niet meer de nay, 's is te my nie meer de werkdac,
's Is de koop gav als ik maar schoon mette mijn poort lec.
Estil vray Iaquelijn? ja zeek Juffrou, je meugze wel voort zek.

ô Juffrouw! zei Jaquelijn, *moy* je slaap al de nak in zijn armken gay;
Ghy en wete niete hoe wel ik des nacke te vreê bin,
't Is al de heele nak, troet, kus, lac, tas memmeke fray,
En zy geeft ze *moy* al de gel dat zy win,
Zy kom my alle nak wel *trois* span onder de kin;
Dat ghy ze zak, Juffrouw, ghy zouze daarom lak schier.
Zon lijf, zon been, zon bil, is alzo blank al waarze vertin;
Par ma foy, daar is niete een zo jente knek fier.
Moy je drink *tous le jour* de twee blank en oort Bier,
Ie heb de borsze al vol de gell, *je* dank de Heer vroet.

Ba! zwijgt Jaquelijn, ghy liegt door u nek schier,
Wa ramp waart, zo ghy quaamt in au eer goet.
Par ma foy Juffrouw, 's is nok duizen maal meer zoet,
Ha! 's is zo goed knek, oc zy mak *moy* wel *vingt-cinq fois* eboort heb.
Est il fray Iaquelijn? ja zeek Juffrou, je meugze wel voort zek.

Naar drie maanden quam Jaquelijn als de bedroefde, och!
Oc Juffrouw! geefze *moy* te naay, ik moet by jou kom krit wat.
Wel hoe zo Jaquelijn? ghy zeid laatstmaal dat ghy 't niet en hoefde toch,
En dat ghy in groote weelde diep en wijt zat.
Oc! oc! Juffrouw, *moy* haal nu mon tong door mon schijtgat;
Die Rabau isze zo verkeer, wat baatze mon klap al,

Jou Katte, jou Honte, jou Bees, die ontbijt wat,
Dan ik nok krijg de groote lap val;
't Is al hou, book, kerft op, stootze de Hoer van de trap smal;
Quay 't eet, geen gell, en al de dak water drink,
En die dink van de snak die verslapp' al;
Troet, kus, lac, tas mammeke fray, zy niet een hair meer dink.
My wou datz' die rabbau, mit die dink aan de galke hing,
Of dat zy lak moêr-naak in de versmoor drek.
Est il fray Iaquelijn? ja zeek Juffrouw, je meugze vry voort zek.

Gerijmt in 't Jaar 1628.

C. van Campen,

Lever-deuntje.

TOON: Laatst als de Iacht-goddin Diaan.

DIt Levertje is uit gien Os,
Noch uit gien blanke Purremer-Pos,
Noch uit gien Pieter-man, of Fretje,
Ook uit gien Kallekoen,
Of Vink, of Paroketje;
Maar 't is van een Hoen.

W. Schellinks.

Een ander.

DIt Levertje is van een Hoen en niet van een Mug.
Om een Haver-stroo loopt N. Ns. Wijf onder de Brug,
En dan laat zy 't Brandewijns-Flesje vullen, datze draagt in haar Jak;
t'Huis zijnde, smooktze, quanzuis voor tantpijn, dikwils Tobak.
N. ziet gien leet, hy heeft zen oogen in zen vuist, en kijkt door de gaatjes;
En als de hummeling van haar partjes hoort, zeid' hy, 't zijn maar praatjes.

W.S.

Toon: *'k Vraagde lest' onze best, &c.*

KLeine Guit' 'k lach u uit,
Ghy en kunt mijn hert niet deeren,
Schoon u schicht' mijn verplicht
Dat ik u behoor te eeren;
'k Acht u niet' of ghy schiet
Tot in 't middel-punt mijns hertje,
'k Gaa naar Fijt' Dat 's een Meidt,
Die geneest, hoe quips mijn smertje.
2 'k Liep noch lest' doe de Pest,
Van u pijl, mijn hert bevlekte,
Na haar kluis' maar mijn kruis,

Zy wel haast mijn fluit uitrekte.
Benje daar’ zeyze vaâr?
Och! is 't met jou weêr t'ondeege?
Hebje weêr’ aan je veêr
't Vaderlijke spul gekrege?
3 Ik zey ja’ maar hoe dra
Had ze toen 'er Kelder-keuken
Op gezet’ 'k docht te met,
Och! nou moet ik Bruin-vis beuken.
Waar's je fluit’ haaltze uit
Zeyze? 'k moet de gaten tellen,
Om de toon’ in mijn kroon,
Voor een Echo in te stellen.
4 'k Docht dat 's raar’ maar om 't jaar
Hoort je die licht wedergalmen;
't Had geen klem’ zoo die stem

Steeds verkeerd' in lichte halmen.
'k Haalden toen' 't oudt fatzoen
Uit de Diefzak van mijn broekje,
En ik zei' zoete Fy,
Zie, wat dunkt jou van dit snoekje?
5 Bloedt hoe ras' op zijn pas
Zetten zy 'et aan haar mondtje,
Ik zey lief' niet zoo schief,
Jy besmot je heele rontje.
Wees te vreên' zey ze, 'k meen
Ik de slagen hoor te weten:
'k Heb zo faak' mijn vermaak,
Van u fluitjen afgebeten.
6 Maar de fluit' zal 't geluit,
Zey ik, wel in 't korte feilen,
Zoo je niet' en verbiedt

In je mondtje zoo te quijlen;
Maar, ô bloedt!' 't was te zoet,
'k Had noch nau dat woordt gesprooken,
Of ze zeeg' en ze sweeg:
'k Docht heur heeft de moordt gestooken.
7 'k Wierdt zoo bang' maar niet lang
Duurdent, of ze kon weêr spreeken,
En ze spraak' ik ben zo swak,
Als mijn milt begint te steeken;
Doch gaat vry' nu van my,
'k Wil zo licht niet weêr kernuff'len,
Of je fluit' zoete Bruidt,
zeyd' ik, wel bekomtje 't snuff'len.
8 Denk doch nu' of men u,
Of u schicht behoeft te achten,
Kleine guit' als 'k mijn fluit

Dus by Fijtje kan verzachten:
'k Zou u dan' lustig an;
Wilje weêr je pijltje schieten?
'k Loop naar Fijt' of na Zijt,
Of na 't puikje van de Grieten.

I.D. GROOT.

Niet al te.

Bruilofs-dicht.

WAnneer een dapper Held wil Stad of Schans gewinnen,
Moet niet flaauw-hertig zijn; maar Ridderlijk beginnen,

En planten zijn geschut, en aproçieren voort,
Om zoo de stad, in 't kort, te winnen, met accoort:

Hy moet, in alle nood, zijn Leger wel verzorgen,
En houden goede wacht van 's avondts tot de morgen;
Zijn volk ook aanvoeren met een Heraults gemoedt,
En denken dat den buit het alles weêr verzoet.

Den Bruidegom zal ook een zoet geneucht' beginnen,
En stormen op een Schans die niemandt koste winnen,
Niet wijt van Portugaal, men noemt het Liefkes-hoek;
Of Juffrouws waterssluis, den Briel van Verenbroek.

Maar Bruidegom, ghy moet het water hier bevechten:
De Wallen staanen schuin, daar kan geen Loot op hechten;

De Grachten zonder grond, en nooit haar leven droog,
Met Fransche brien beplant, en ruigte, dicht om hoog,

Moerassich is de grond; en zo ghy komt aan 't mijnen,
Wel duizent ponden kruid zal u te weinig schijnen,
Zo is het Fort verzien: al wat ghy graaft of mijnt,
Het pulver geeft geen slag, en het terstond verdwijnt.

Twee Bataryen stelt, en gaat 'er 's nachts op spelen
Al wat het kan of mach, het zal haar niet vervelen;
Het is te vasten grond, daar van natuur gestelt,
Dat lange Jaren zal afkaatzen u gewelt.

Aan beide zijds verschanst met wallen, en met dijken,
Zo datmen slinkx noch rechts niet lichtelijk kan wijken;

Het is altijdt gereedt met scha in geilebroek;
Het leidt, als Schinke-schans, onwinbaar, in een hoek.

't Is dag en nacht gereed te strijden, en te vechten;
Het maakt de degens week, geen kogel kan daar hechten,
Zoo is het Fort verzien: de pieken worden krom,
De trommel die word ramp, het piepertje word stomp.

Wat raadt dan, Bruidegom? kan 't Fort u dan niet baten?
Ghy moet nochtans de schans niet ongewonnen laten;
Op knien en elbogen kruipt zachjens aan de poort,
Hangt daar pedarden aan, en weest niet licht gestoort;

Schoon hoort ghy wat rumoer, spoeid u maar daat'lijk binnen:
Want een bloô Soldaat zal nimmer sterken schans winnen;

Als de aanslag wel gelukt, zo neemt de Poort in achten
Laat zakjen met zijn breur en knoopjens houden wachten.

Wilt doch jou Krijgsmans hart in 't plond'ren wat verzachten;
Stort doch voor al geen bloed; laat Maagden niet verkrachten;
In 't voelen van haar bontjen zo maakt het niet te luit:
Maar, ey lieve! schiet de Bruid met twee ballen op haar huit.

Al wat aan 't Fort ontbreekt wilt naarst'lijk repareren,
En laat het nooit aan 't kruit of pulver u manqueren;
Verziet u wapentuig, voor al u goet geschut:
Want dat is in den strijt, van Venus, wonder nut.

Schoon is 't accoort gemaakt, 't is noch niet onderschreven,
Hapert 'er maar iets aan, ghy word'er uitgedreven;
Uw' Vyand houd haar fris, zy wiszelt gaaren loot,
Dus bid ik leg haar strakx het zakjen in de schoot.

De Vredemaaker is de wijste man der Wijzen;
Komt dan malkander in 't gemoet zoo zal den deuvik rijzen.
Nu, Bruidtje, gaat te bed, het is nu alles klaar,
En steekt hy 't in jou buik, zoo wordt ghy 't wel gewaar.

Werpt hem ook datelijk gevangen in jou bontje,
En houdt hem daar zoo lang, tot dat hy, in jou rontje,

Een verschen zoopje maakt, schoon waar dat hy 't ook haalt,
En laat hem daar niet uit voor 't sluitgeldt is betaalt.

By my Alias Plakkarias, 1654.

Zuinige Bruigoms Rekening.

VOIZE: Het was een Boer uit Vlaanderland.

ACh vrienden, ik kom jou mijn noodt
Met schrayend' oogen klagen;
Och! och! och! was ik toch maar doodt,
Ik zou 'er niet naar vragen.
Gants bloed! komt dit van Trouwen?

Ik mach mijn hooft wel klouwen:
ô Ichte-staat!’ ik weet geen raadt,
Mijn lust en geld vergaat.
2 Ik had' ien moye Duit egaart
Met slooven en met sweeten,
Ja 'k lad 'et uit mijn lijf espaart;
'k Dorst mijn buik niet vol eten:
Als ik 'er om ga denke,
Zo zou 'k mijn zelf schier krenke,
Mijn geldtje quijt’ dat om ien Meid,
'k Verfoei mijn zelf van spijt.
3 Wat het mijn Bruigoms Pak ekost?
Mijn Linde, Kouz' en Schoenen?
Mijn Mantel uit de Lombaart elost,
Wangt ik had die van doene:
Maar, maar, dat Bruiloft houwe,

Heeft my zo dik berouwe;
't Koste, 't is zongt, mijn wel twie pongt,
Het is by loo gien strongt.
Dat maar voor Ham, en Schapen-bout,
En Huspot met Razijntjes,
Voor een Zoo Vis, en Turf, en Hout,
Tobak en Brande-wijntjes;
Item, aan Brood en Boter,
Ien schellink en ien stooter.
Laat zien, wat mier? ('t vergeet mijn schier)
Elf vane Smokkel-bier.
Te vooren schoot ik ook noch geldt,
Dat was voor het inschrijven
Van ons Geboden, toen etelt
De Koster, voor 't gerijven,
Drie stuivers en ien oortje,

In 't uitgaan van het Koortje,
Noch iens ien blank’ Tegen mijn dank,
De Fots mijn ook afdwank.
6 Item, noch aan den Overtom
Verteert met de Speulnootjes,
Voor kost en vracht, al in ien zom,
Vier Schellingen, en vijf Grootjes;
Beloopt zomma zommarom
Mijn hiele Spaar-pot; daarom
Hou 'k niet een Duit’ Wangt tot besluit
Komt nul voor facit-

U I T.

W. 6. *Stuivers*.

Toon: *Nova.*

WAt heeft den *Amstel* al gespuis,
In 't een of 't ander Hoender-huis,
Men gaat pas thien voetstappen voort,
Of vint 'er kuf of kotjes,
En by de Harelemmer Poort,
Zijn wel een hondert schotjes.
2 En noch wat verder hebje daar,
De Jeutsche Malbek *Swarte Saar*,
Daar ist, Messieurs, ey zeg hoe veel,
Dat men der u zal halen,
O mijn! daar is 'er zoo een deel,
Men zou daar in verdwalen.

3 *Karshuizers Klooster* is verzien,
Met Nonnen en devote Liên,
Daar moet gewis Mirakel zijn,
Want ieder wil daar wezen,
Om van zijn smart en minne-pijn,
Zeer haast te zijn genezen.
4 Geen Duits, geen Deen, geen Poep, oft Waal,
Oft ghy en vindts 'er altemaal:
Maar dit is noch te zeer gemeen,
Het Wijfje mette Honden,
Die heeft een Meidt ze hiet *Heleen*,
Och wasze niet geschonden.
5 Of ga by *Iuffrou Spillebout*,
Die zelfs haar eigen Dochters houdt,
En trekt gelijk, *Boekhoven* deê,
De Huit af met de kleêren.

Doch zy ziet toe, dat haar niet meê,
't Geluk als die mach keeren.
6 Of liever gaanwe, zijn wy wijs,
Dicht by de Schans tot *Kaat Denijs*,
Of 't *Paart van Troyen*, daar is slag
Voor allerley perzoonen,
Doch die daar komt, niet af en mach,
Of kost hem goude kroonen.
7 Doch kennen deze 't blinkent Goudt,
Ik weet wel wie daar meer van houdt,
Dat is de duivels *Mennist Ann'*,
Die plaag voor alle menschen,
Wie Heer, en Pol, ja zelfs haar man,
Wel voor den duivel wenschen.
8 Zy woont op 't einde van 't Rokin,
Dan slaat het Zijdel-straatje in,

Tot in de Nes, daar woont die Pry
Mary, die swarte kronje,
Die menig Jongman helpt in ly,
Door Stoffen, Zy, en Monje.
9 Mijn leven koom ik daar niet weêr,
Ik hebt al afgezien van veer;
Maar ga, wanneer my 't uurwerk quelt,
Veel eer in 't *Kalfs-vels steegje*,
Daar krijg ik Maagdoms voor mijn geldt,
Zeer haastig met een veegje.
10 Of onbezien ik weet wel waar;
Maar 't is aan elk niet openbaar,
Men schenkter niet als voor een vriendt,
En dat meest Rinsche wijntjes,
Daar is van 't volkje dat me dient,
Swijg stil, 't is tot *Levijntjes*.

11 En als je daar bent wech gegaan,
Daar is een huis niet veer van daan,
Ik wensch 'er mijnen vyandt in;
Maar waarschouw al mijn vrienden,
't Gout acht m'er Koper, 't Zilver Tin,
Wanneer j'er wat wilt vinden.
12 Dat 's in de *Welvaart van het Landt*,
Maar in de Beurs is 't Misverstandt,
Kom gaanwe dan een straatje om,
Wat jongs dat zietmen geeren,
Tot dat ik by *Beatrix* kom,
En by de *Moffsche Deeren*.
13 Of laat ons liever verder gaan,
Wat duivel leidt 'er my ook aan,
Ik krijg van alle kuff en kroeg
Een gruwelijk afgrijzen,

Gaa zelfs, je vindt 'er noch genoeg,
Ik wilder geen meer wijzen.

Aan Aarlandt,
In 't Hoere Logement.

‡ *Hoere kost*.

IS 't nu niet wel gebruid met u, zeg Aarlandijne?
Nu ghy gezeeten zijt daar ghy u ‡ kost niet vindt?
Hoe wonder eenig moet u nu dit leven schijnen,
Want eenigheidt is 't minst dat ghy ooit hebt bemint;
Maar laat u d'eenigheidt nu tot u voordeel strekken.
Bedenkt u leeven wel, in dees u eenzaamheidt.

Wilt voortaan al u geest, en krachten, op gaan wekke
Tot betering uws zelfs; eer ghy van daar verscheidt.
Leeft voortaan eerelijk, verfoeit u vuile lust:
Want 't leven dat ghy voert voor heenen, was geen rust.

Sur l'air de la Corquette.

HOort eens onze Dochters klagen
Datze niet getrouwt en zijn,
Dat zy in haar jonge dagen
Moeten lijden zo veel pijn;
't Is slechten tijdt' niemandt en vrijt,
't Schijnt Kupido gebonden leidt.
Zalder ons dan niemandt komen troosten
Eer ons jonge Jeugt verslijt?

2 Jakomain staat in haar deure,
En verwacht den heelen dag;
Daar en zijn geen Serviteuren,
Daar zy tegens praaten mag, &c.
3 Antones die gaat al pronkken,
Als een Pauwken over straat:
Lizabeth doet niet als lonkken
Waar daar eenen Jongman gaat, &c.
4 Angenees en wilt niet treuren
Al om eenen Serviteur;
Gaat niet drillen lang de deuren,
Om te vinden uwen keur, &c.
5 Anneken is vijfthien Jaren,
Zeventhien heeft Jakomain,
Zy en doen daar niet dan klagen,
Dat zy niet getrouwt en zijn, &c.

6 Katalain sprak zonder schame,
Moeder geeft eenen man aan may:
Want ik ben zoo wel bequame,
Moeder, om dat te doen als ghy.
't Is slechten tijdt' niemandt en vrijt,
't Schijnt Kupido gebonden leidt.
Zalder ons dan niemandt komen troosten
Eer ons jonge Jeugt verflijt?

U I T .

Minne-zucht.

TOON: *Je voy toutes les Nuicts*.

DAt Jupiter zijn Throon,
Zijn Scepter, en zijn Kroon,
Voor u mijn bood, en mijn den Hemel schonk,
Die rijk van Goudt en Diamanten blonk,
En zeid': Zie daar, ik scheid'
Van al mijn praale;
En mijn lekkerny,
En ik zal voort op d'aard' gaan daale;
Ja ghy zult, naar mijn,
Heer in den Hemel zijn.

2 Ik zou, zonder beraân,
Hem danken, en afslaan
Zijn stout verzoek, en zeggen; hoor, Jupijn,
U Scepter, Kroon, en Troon, en Ambrozijn,
Ja zelfs u Hemel schoon,
En groote Godheid,
Die ghy hebt geboôn
Voor mijn Goddin, die Venus schoonheidt,
Pallas wijs vernuft,
En Junós praal verbluft;
3 En acht ik al als niet;
Want die mijn ziel gebiedt,
Mijn Amaril, heeft veel meer gaven schoon;
Haar voorhooft is een wit-albaste troon;
Haar kroon is 't gulde hair;
Haar schoone oogjes

Trotzen Starren klaar;
Haar winkbrauws zijn twee Minne-boogjes;
Kaakjes Roosjes zijn;
De lipjes koralijn.
Langs tandjes, trots yvoor,
Vloeit Nectar, en ik hoor
Een Hemel-vois, als mijn Nimf speelt of zingt;
Nevens haar ftem uit 't lieve mondtje dringt
Adems-viole-geur;
Zwierende speelen
Blaauwe aders, deur
Haar sneeu-wit vel, van 't wonder eele
Ronde halsje lank,
En poez'le handtjes rank.
Op Borsjes (Pafos troon)
Staan twee Robijne schoon;

Maar 't alderschoonst bedekt haar wit gewaadt,
Dat ik (als ghy Goddin u zomtijdts baad')
Ter sluik wel heb aanschouwt:
Daar ik gedooken
Lag in 't Elzen-woud:
't Was Acteon noit zo gewroken,
Van de schoon Diaan,
Had hy zo meê gedaan.
Beeld eens Pigmalions!
Laat doch de glans uw's Zons
Bestraalen my met weêr-mins glooren al;
Ik sweer mijn Diamante liefde zal
Weêr flonkeren op uw,
Mijn waarde tweede
Ziel: vlucht niet zo schuw,
Ay! Amaril, verhoor mijn bede,

Neem my in genaâ,
En zeg doch eensjes ja.

W. Schellinks.

Toon: *Wy liepen lestmaal met berouw, &c.*

IK wil gaan kijken naar de Meidt;
Maar ten korsten overleid,
Had ik 'er een' die al haar leên,
Met schijven kost beleggen,
Ik gaf mijn hand' al tot een pandt,
En liet mijn haast gezeggen.

2 Ik liep lestmaal een blaauwe-scheen,
Ze was zoo diep tot op het been:
Want zy was rijk’ en kostelijk,
En daar toe schoon van leeden,
Ik had mijn kraan’ op haar gelaân;
Maar ik kost niet besteeden.
3 Ik gaan voortaan naar mijns gelijk,
Die niet en is te kaal of rijk;
Als zy voldoet’ al mijn gemoedt,
Zoo zalze wel beklijven:
Is 'er iets quaadt’ dat haar misstaat,
Dat stel ik achter zyde.
4 Schoonheidt, daar ghy nu af meldt,
't Is schoonheidt daar de Beurs af swelt;
Want in een pok, oft kinder bedt
Kan alle schoonheidt slenzen;

Maar die zijn schoon op rente stelt,
Heeft al wat hy kan wenschen.
5 Ziet zy scheel zoo heb ik rust,
Zoo wordtze mijn niet afgekust;
Want een die al' te lief van tal,
En minnelijk ten toon is,
Heeft meer aan val' als een die mal,
Als een die minder schoon is.
6 Als ze maar gezont en fris,
En wakker op haar kooten,
En dan noch heeft 't geen ghy wel weet,
En dan daar by wat schijven,
En doet de Meid' daarom geen leidt,
En laats'er niet om blijven.
7 't Is beter een wat entredeus,
Zoo boortze u niet door de neus,

Oft door den hoet' als meenig doet,
Die anders niet gewent en zijn.
Weg! weg! met dat verbruide goet,
En wilt ghy niet geschent zijn.

Toon: *Despijs helaas que boste merites est.*

ZIe daar is Jan Pottage ook mijn Heer,
Hoe gilt hy' Hoe drilt hy' Wat doet hy al weêr:
Hy heeft'er een Hane-veer
Al op zijn hoed gesteken braaf,
Gelijkt hy nu niet wel een Graaf?
Hoor, hy roept al op het Stellage,
Kope wat van Jean Pottage.

2 Wat heeft de Gek een kluchtig krom postuur,
Hoe zwait'er' Hoe drait'er' Dat zwarte figuur?
Kijk vrienden, dat is een kuur,
Zijn Mantel is op het nieuw fatzoen,
Zijn Broek die hangt hem op zijn Schoen.
Stil, hoe schreeuwt hy op het Stellage,
Mine Salf is pour krawage.
3 Koop, koop wat Balzem este bone van my,
Pour doove' Pour kloove' Pour pin in de zy,
Pour in jou handen heb sny,
Pour scheurbuk, Coliq, en Podergra,
En pour de Siatiqua;
De tantpin helpt Jean Pottage,
Strikke maar an jou visage.
4 De Poedre Gris, of Greune make gezont
De Meisje' Dat vleisje' Verbrandt heb of wondt,

En zeer heb inne de mondt,
Genees ikke op staande voet;
De Scurft, de Pok, de qua bloed,
Jou Nesdoek smit op het Stellage,
Pour l'argent jey krijg Pottage.
5 Mesieurs en Bourgers, koope, koope wat
Pottage' Krawage' Jage van jou gat,
Vil hadze vous lang gehad.
Genees ikke gebrekken veel,
Cureer ook qua magen en keel.
'k Spreek niet goet de Duits langage,
Maar for bon is min Pottage.
6 Als jou heb blaau geval of stoot jou scheen,
Moet stijve, Jou vrijven' Met Balzem de been,
't Geneze strakx, of geldt geen;
Heb jou kakhiel in voet of in hand,

Gebrokene kies of tant,
Venez ci op mijn Stellage,
'k Maak jou frais de mon Pottage.
7 Ik heb in Beulingsteek mijn logement,
Daar inne' Ik binne' Al welle bekent,
Ben hier point lang prezent,
De main trek in een andere Stadt;
tZa koope, tza koope nu wat,
Ik straks af-breek zel 't Stellage,
Dan kan krijg jou geen Pottage.

Differimus Tibi.

Drink-vaarsje.

TOON: *d' Amazone-Dans*.

tZA, tza, ay! drink een reis een glaasjen om,
Lustig kom,
Zie daar dat gaat jou voor;
Avou Sinjoor!
Nou vriendschap let'er op,
Licht jou hoedje
Als ik met mijn toetje
Raak aan 't Druive-zop.
Dat 's in mijn rob.

W.S.

Kusje.

TOON: Dat Iupiter zijn Troon, &c.

IK daagde op een tijd
Mijn Rozelijn ten strijd
Van kusjes zoet: (door 't stooken van de Min)
Maar ik verwonnen wierd van dees Godin;
Want ik heb in mijn hert
Een wond ontfangen,
Ja mijn vryheidt werd
Gerooft van haar, ik wierd gevangen;
Dies ik nu moet zijn
De slaaf van Rozelijn.

W. Schellinks.

't Wafel-deuntje.

TOON: Repikava.

REpje kaaken,
tZa lustig spoeid u mond,
Wilt louter smullen, zo veel als ghy kond;
En 't buikje vullen, want 'k voel noch geen grond:
Ik zal geen warme Wafel
Op Tafel
Laten verkouwen, zie eens vinnig toe;
Al zou 't mijn rouwen,
Zal ik z' in douwen,
'k Laat u niet te goê.

2 Repje Uffrouw,
Ik ben u veel te rat;
Srook wakker onder, smeert 't Yzer glat.
Bloed is dat eten! ey daar schort noch wat,
Ja, 't was Boter, en Zuiker!
Wat duiker,
Het drooge kropje nu ook eens gesmeert
Met Ceres zopje,
Of Bacchi dropje;
Och ik smoor, ik sweert.
3 Repje keeltje;
Ach! het is heel verstopt.
Wat foey, dat spijtme, dat dien bras zo kropt.
Helaas! ik swijm schier, voel hoe 't hartje klopt:
Sta by Glazen en Kannen;
Help mannen,

Ay! repje, haast je, ik verstik aârs schier.
A my! ylaasje,
Waar blijft het glaasje?
Lang maar Wijn of Bier.
4 Repje Schenker,
Vult, vult, het leege glas;
Zo, wilt u haasten, kom lang aan, ras, ras.
Och! dat verquikt me, 't quam daar even pas:
Want ik meende door 't wachten
Te smachten.
Ik geef 't verloore, Bakster, 'k ben te zwak;
Ik zou schier krijten,
Oei, ik moet S... hoesten!
Wijst my doch 't gemak.

W. Schellinks.

Lever-rym.

DIt Levertje is van een Spreeuw, en van geen Otter.
't Gebeurden onderdaags, dat een gehulde spotter
Het Landt wat ging bezien; doch blijvend' hier omtrent,
Wierd van een Kikker-vorst voor Bikkers Zoon bekent;
Den dommen Boer die vraaght aan deezen loozen Quikker,
Zegt, Heertje, met verlof, ben jy geen Zoon van Bikker?
Hy antwoordt ja, hoe zo? de Boer, vol Sarmony,
Die boog nu slinkx, dan rechts van gracy; en hy zey:
Mijn Heer, doet mijn die eer, en treedt met my na binnen,
Wy zullen daar genoeg tot u genoegen vinnen.

Hy weigerd'; doch op 't laatst ging hy met Keesje in.
Dit ging de Boer aan 't hart, en dapper na zijn zin.
Toen ging 't 'er uit de kerf van bikken en van slikken;
d'Onrechte Bikkers Zoon geneerden hem met bikken,
Ja, 't heele huisgezin ootmoedig voor hem boog:
Dit duurd' een dag of vier, toen liep het wat te hoog;
Mijn Heer die zocht verlof om weêr na huis te trekken;
't Wierd hem geconsenteert. doen ging hy op een rekken,
En trok zo weêr na huis. De Boer op eenen dag
Quam juist in 't stad, daar hy dees Bikkers Zoone zag;
Doch ziende dat het 't huis van Bikker niet kon wezen,
Ging vragen in de buurt: is dit eerst opgerezen
Dat Bikkers Zoon alhier ter plaatze woonen quam?
En is dit niet zijn Zoon? en wees doen op die stam,
Die hem, voor Bikkers Zoon, zo heerlik had bedrogen,
Ik sweer 't is Bikkers Zoon; maar 't huis dat is gelogen,

Ik ken hem al te wel. de buuren zeiden neen,
Hy is 'et niet, gelooft, gaat liever by hem treên,
En moetje iets van hem, dat zulje wel bekomen;
Maar Bikkers Zoon is 't niet. wel, benje vande vromen,
Zey Kees, zo zeg me recht, oft Bikkers Zoon niet is?
Zy zeiden: neen, mijn vriendt; meen jy 't? zo zieje mis.
Doen peurden Krelis voort tot 't huis in van dit quantje,
En zey: kom hier schavuit, heb jy van 't quaad zoo'n handtje?
Hy moytjes kruiden deur, daar stond doen d'arme Boer;
Den Quikkert die was weg. hy trapten op de vloer,
En riep: kom hier jou guit, zel jy me zo bedriegen?
De Schout hoort zulken quant in Klaas-vaârs Krib te wiegen.
Hy ging te byster aan; doch doen hy niet en won,
En hy met schelden daar niet veel verrichten kon,

Zey hy, voor 't laatst: loop guit, kom dit reis weêr beschikken,
Ik zelje, by men ziel, aan Bikker gaan verklikken;
En daar meê ging hy deur: doch maakten veel getier,
En zey doen, tot besluit: wat zoek ik *Questi*- hi-*er*!

I.D. GROOT.

Bruilofts-Cier-zang'.

TOON: Dat Iupiter zijn Troon, &c.

DAnk heb Pafos Goddin,
En groote God der Min,
Die deze Twee door liefde bind, en maakt

Dat nu de blijde Bruilofts-dag genaakt.
O Hymen Bruilofts-heer!
Daal doch beneden.
Juno, ay! kom neêr,
En help ons doch op 't raarst bekleden
Bed, Troon, Zaal; en voort
Wat tot den Disch behoort.

II.

VOIZE: *Lavignone*.

GEspeeltjes maakje reê;
Kom Bruidtje, en Bruidegom, ay! help ons meê.
Waar wachtmen naar?
Alles is klaar.
Hey lustig dan, beginnenwe maar

Te vlechten,
En hechten
Met vlijt,
Om strijdt;
Want het word tijdt.
Niet lang te staan,
Sla handen aan,
Zoo krijgen wy gezwind gedaan.

III.

WYZE: Tweede Carileen. Of, *Spoeid u voetjes*.

MEngt nu Palm, Goud, en Zy,
Cier de Koets, de Kussens, en de Spry,
Pleng Hymet' En Nardus op dit Bed,
En de wand

Met Tapijten rontsom dicht bespant;
Laat zoo den dons' tZa laat ons' Nu Festons
Maken reê,
En die hangen op haar steê;
Dat Bruids-troon' Zo mijn toon' Overschoon,
En zijn gloor
Meê eens krijgt deftig na behoor.

IV.

STEMME: Courante Mesieurs.

STreng nu op 't eelst het pronk-çieraad, en takelt
Blom' en Loof daar 't alderaardigst komt,
Het Goud zo schakelt, dat het lustig bromt;
Met Fruit en Lint het braaf door-vlecht;
De trotsze wrongen dan aan strikken hecht.

Drie Kroone spant, sprey vloer-tapijt,
Recht Zetels op verheventheidt.

V.

TOON: Carileen.

KOm, tza, tza,
  Naar boven al te male:
Repje Jongmans, het word tijdt,
Wilt Zolder ende Muur,
Al valt het zuur,
Bekleede met schoon en heerelijk Tapijt:
Speelnoodts dra,
Laat ook de Tafel pralen,
Cier Zout-vat en Kandelaar,
De Kaarze fray bewind

Met groent' en Lint.
Geen Lovers, noch spelde, Goud of Zilver spaar.
De Bacchus-kruiken
Fris en klaar gespoelt,
Met Wijngaart-struiken
Geestig eens omwoelt,
Op dat' Zijn nat,
Naar waard vereert,
Vermaak' En smaak,
Die daar zijn keel meê smeert.

VI.

VOIZE: Hey waar benje Koker Iansz.

WIlt met tong-koraal en keeltjes
Vullen 't huis vol vreugde-galm,

Plukt en stroopt de groene steeltjes,
Strooy Lovers en Maagde-palm.
Hey, wel aan,
Dat's gedaan,
Yder toon nu tot besluit
Al zijn kluchjes,
En genuchjes,
En poit eens een Romer

UIT.

W. Schellinks.

't Praatje voor de Vaak,
Geschaft op den tweeden dag van I.V.B. en K.G. Bruilofts-dag, in Amsterdam.

IOnge luy, tza, niet te droomen,
Waarom benje hier gekomen?
Kijk hoe zitmen nu bedeest,
Was het om dees Bruilofts-Feest
Met jou druilen te verçieren?
Speelnoodts, schaamje met jou vieren.
Lustig, vrolijk, repje dra,
Toonje quinte, kom, tza, tza,
Maak ruim baan: wie zal beginnen?
Niemandt? wel ik mis mijn zinnen!

Hoe, wat schortje, krijgje vaak?
Spreek recht uit, zeg neen, of jaa'k:
Kom, ik moet de vaak verdrijven;
Ik beding voor al geen kijven.
Mis ik, hou mijn Faal te goê;
Luister wakker sneedig toe.
Juffers, gut wift ghy de reden,
Waarom 't Bruidtje gink bekleden
't Overgroote Huw'lijks Gild,
'k Loof daar wierd geen tijdt gespildt;
Ghy zoud naar geen Vryers wachten,
Maar haar zelven daat'lijk trachten.
Te bewegen tot u min.
Vraagt Katrijntje eens den zin,
Waarom datze mist haar kroontje,
'k Weet zy zeid: mijn lief Adoontje

Vondt te nacht my zoo gestelt,
Dat ik wellust en gewelt
't Hooft dorst biên, ja hem noch tarten.
Hy riep: Engel stelt geen parten.
Maar ik, als een Amazoon,
Weigerd' hem mijn Maagde-kroon.
Daar hy my zoo lang om prachten:
Hy viel aan met nieuwe krachten,
Schoon hy swoegde heel verhet,
Hy wierd datelijk verzet;
Al zijn stormen, en zijn lagen,
Wierden weeldrig afgeslagen.
't Einden aam, en loof gestreên,
Liet hy af en rust zijn leên:
Hy leeft raadt met zijn gedachten,
Sloot met list my te verkrachten,

Dies eyscht hy een kindt te baat,
Dat ik, hallef weeg toelaat.
Toen lokten hy, door zijn smeeken,
Kupido, vol looze treeken:
Och, toen wast met my gedaan;
Want die viel zoo listig aan,
Dat ik hem niet af kon weeren;
Ook kon ik mijn Lief niet keeren.
Dus benart, zo viel ik vlak,
Binnen raakt hy met gemak:
't Heil daar hy zo lang naar wenste,
Al mijn Maagde-çier verslenste.
O! de zoete troetel smert
Kittelde zo aan mijn hert,
Dat ik in zijn arm moest zijgen;
Maar de rest zal ik wel swijgen.

Kupid' zag mijn flaauwte haast,
't Potte-boefje stond verbaast,
Heel beteutelt, zonder spreeke;
Maar doe Joosje mijn gink steeke
Een kruid-nagel in mijn mondt,
Toen bequam ik weêr terstondt;
Want het my zoo fris verquikte,
Dat ik schier van wellust stikte.
d' Eene vreugt was nauw gedaan,
Of 't gink weêr van Meta aan.
Hymen, om dees strijd en liste,
Lachte dat hy hem bepiste.
Juno barste schier van lach,
Doe zy my verwonnen zach.
Pafos Wicht, die snoode guit,
Zong van vreugd dit Liedtje uit.

Toon: *Laatst als de Iacht-goddin Diaan*.

KAtrijntje heeft het spek al weg,
Ha! ha! ha! ha! Ja wel ik zeg,
Hoe qualijk wist zy haar te houwen,
Niet waar? het was altoos,
Ik zal noch wil niet trouwen,
Doch 'k was haar te loos.
2 Het blijkt, ik hielp 'er aan een man,
Al hields' haar noch zoo schuw daar van,
Nu smaakt zy enkel vreugt en weelde,
't Zoet van dees eene nacht,
En is niet uit te beelde,
Zie, ons Bruidtje lacht.
Ho! ho! Katrijntje denk j'er om?

Ja, ja, tza repje Bruidegom,
Ty voort naar bedt toe met jou beide,
Toont daar jou mann'lijkheidt,
En houdt voort aan met strijden,
Tot dat ghy Taatje zijt.

W. Schellinks.

Op een lang-beloofde Taart.

HO, Taartje, benje daar?
Jy waart schier uit gedachten.
Wel dat komt zeper raar!
Ho, Taartje, benje daar?
Hoe, benje nou ierst gaar?

Jy hebt ons wel doen wachte
d'Een maand voor, d'ander naar.
Ho, Taartje, benje daar?
tZa nu moet ghy aan hachten.

W. Schellinks.

Op 't lest' het best.

TOON: Ik vraagde lest' onze Best, &c.

KOmt, treed in' die met Min
Nu, en altijdt zijt beladen:
Want ik zal' u toch al
Tot dees groote vreugde raden.

2 Hoe de Meid' neederleid,
Ende dat om eens te poenen;
Die nu graag' alle daag
Haar wel eensjes laten zoenen,
3 Vat haar eerst' onbevreest,
By haar halsje, of 'er kropje,
En daar na' g'swint en dra,
By haar holle neute-dopje.
4 Zo zy dan' u vat an
By u stooker van het hare;
Zo steekt toe' vry en vroe,
Tot dat zy het word geware.
4 Als ghy dan' g'lijk een man,
Uwe dingen hebt geklaart;
Zo gaat vry' van haar zy,
Met een pijpje by den haart.

Uit was de Boere deun, men teger voort aan 't leppen,
Aan 't smooken, aan 't drinken; de kanne kleppen
Gestadig weêr om nat, het roepen was: Waardin,
Geeft my hier wat Toebak, en doet hier weêr wat in.
Langt hier een schoone pijp, tza lustig past wat op;
Schrijft dit op mijn gelach. havoes ghy. hier, Heerschop,
Ik breng u 't hallef-bier; ik dank u, zeid die quant,
tZa lustig dit moet uit, 't geen jy hebt in de handt:
Daar dronkmen elk om 't zeerst, tot dat de buik was vol;
d' Aâr speelde I anterlu, en dobbelde als dol,
Zo lang de veurs was leeg, en heel en al berooit;
Doen wenst' men om het geld, 't geen men der hadt ver- ..... .
Hola! ik hou hier op, eer dat mijn zinnen dwaalen,
Men kan noit eenig eer by zulk gezelschap haalen.

Lievre.

Letter-banket,
Gegrabbelt op den tweeden dag van H.G. ende A.S. Bruilofts-Feest.

VRienden 'k speel hier op mijn Fluit,
't Heil van *Bruidegom* en *Bruid*,
En capittel zulken Maagd,
Die dat speelen niet behaagd.
Door het Zuiker Dry-zaad wordt
Druil-oor tot de vreugd geport.
't Groene *Paar* wijstmen na 't Bedt,
En de Speelnoodts op haar pret.

't Fluitje.

d'Aldereerste Minne-lusjes,
Gekonfijt met duizent kusjes,
Ja het zerrip-zoetste zoet
Is op het lekkertste geboet,
In de lieffelijkste uurtjes,
Met ontelb're Minne-kuurtjes,
Van de weelderijkste nacht.
Bruidtje 'k wed ghy weinig dacht,
Dat dat pit der lekkernye
Zoo wel smaakte, doen de Reye
U geleide naar het Bed:
Daar u Maagdom met een zet,

(Door des *Bruid'goms* malle mallen)
Was verspilt; wat mach ik kalle?
'k Bid, ay bid! het poezel-wicht,
Dat hy met zijn gulde Schicht
Treft u Speelnoodts en Gespelen,
En al die niet mogen veelen,
Dat men eens van vryen kikt,
Kupidootje mikt, ay mikt!
Wilt haar harde hert zo rake,
Datze straks van minne blake,
Op dat haast een Bruiloft uit
Deze Bruilofts-Stacy spruit.

Kapittel-stok.

Juffers, zo de zoetigheden,
Die de Bruidt u kan ontleden,

Noch geen zucht, geen lonk, geen lag,
Noch gevley, gestreel, geprag,
Noch de aangename woortjes,
Die oit vloeide langs de boortjes
Van u Minnaars Koralijn,
Daar men Goden Ambrozijn,
En haar Nectars puikste geuren,
Haylig-bitter by zou keuren,
Noch u Maagdelijk besluit,
In het minste niet vry-buit.
Wilje van geen Trouwen hooren?
Zoo moet Hymen in zijn tooren,
U uit duldelooze hoon,
By de levendige doon:
Eeuwig bannen (als Bagyne)
Slijtje leven daar in quyne,

Want je bent niet beter waart.
Wordje nou niet al vervaart?
Zie, dat komt van tegenstreve,
Doet 'et niet weêr van je leve;
Maar gaap, en beraadje kort,
Als jou Pap eboden wordt.

Muize-keutels.

Wakker Droomers,
Drooge Loomers,
Leegt u Roomers,
Tot de grond:
Doetze klinkke,
Laatze schinkke,
Dat'we drinkke
In het rondt.
Kust de Lipjes,
Pafos knipjes,
Op de tipjes,
Nu een reis,
Van u Vryster,
Wat de pleister,

Je bent byster,
Koel of wijs.
  Ay wilt zinge,
En komt springe,
Sluit de kringe,
Reik u handt,
Waarom schroomje,
Lustig, koomje?
Waar van droomje?
Foey, 't is schant.

Ja nu wou ik gaan staan pruile,
Niet te balken, of te huile,
  Flukx weest vrolijk: tza je moet,
  Wat brust heen je rechte bloedt.
Ziet ons Bruidtje slaapt bykans,
Repje Bruid'gom aan den dans:
  Voort naar bed toe met je Twee,
  Gut Speelnoodtjes mochtje meê:
Datje eens mocht zien de pret,
Dieze hebben op het Bedt.

'k Weet, je riep wel overluidt,
Och! die meê eens was de Bruidt.

W. 6 *Stuivers*.

Den 8 van Krol-maant 1651.

Toon: *Nova*.

LAatst als de Nacht-Goddin Diaan,
Haar glinster puik had aangedaan,
En dat een ieder vreugde schepte,
En elk in Minne-lust,
Op 't zeerst' zijn handen repte,
Hiel ik my gerust.

2 Ik zach hoe elk zijn lust voldeê,
Ik haakte na de zoetheidt meê,
Elk nam zijn Juffer in de armen,
d'Een kust, en d'ander vleyt,
En ik, eylaas! och, armen,
Blijf vol treurigheidt.
3 Daar zong 'er een, een vrolijk Lied,
Gins trekke-bekt-men in 't verschiet,
Wat verder in een donker hoekje
Slaat *Kupido* de maat,
Terwijl de *Broek* het doekje
Na haar wensch verzaat.
4 Doen zach ik noch een moye Trijn,
By 't glinst'ren van de Mane-schijn,
Die kreeg haar buik vol op een bankje,
Zy trok haar kleine mondt,

Recht of zy zeid', ik dankje,
Ghy geneest mijn wondt.
5 Maar move Marry gink het doen,
Dicht by haar Vaâr, op 't nieuw fatzoen,
De Vader quam het spel te hooren,
Doen moest de arme knecht
Zijn neus in 't pis-gat booren,
Ach! hy zach zoo slecht.
6 En naauw'lijkx was dit spel gedaan,
Of daar gink weêr een ander aan,
Ik dacht, ô nacht, wat brengt ghy kuren,
Die zulke zoetheidt ziet,
Wie kan op 't Bed dan duren?
Ik dacht om 't slapen niet.
7 Maar als ik denk hoe menig quant
Moet varen na het warme Landt,

Die zoo by nacht de straat bezoeken,
En hangen gelt en lijf
Aan de gesteeven doeken,
Om wat tijdt-verdrijf.
8 Dan haat ik liever het gespuis,
En ga veel liever vrolijk t'huis,
'k Wil om een Meid geen peper halen,
Of tot mijn groot verdriet,
Op d'Heilige-weg gaan dwalen,
'k Hou van 't zoenen niet.

Dirk Kalbergen.

Levertje.

DIt Levertjen is uit een Ezel; maar uit geen Diefley'ers Degen.
Lest was dings, hoe heet hy ook, om een Fulpe Rokje verlegen:
En alzo zijn Besje het niet koopen wou, zo liep hy strak
Naar de luize Mart, en kocht daar een out Portugeeze Jak;
Maar de Schreur had het by de rechte Stopper niet laten stoppen,
Alzo daar een nek-stuk in stond, dat kon hy niet verkroppen,
Dies was hy geaffronteert, en liep by de beste Kok in de stadt,
Daar hy ontrent voor 24. gl. aan dubbeltjes Pastijtjes op at:

Doch zy waren hem te vet, want hy konze niet verteren,
En per foute van betalinge, most hy gelt voor de Commiszariszen nantizeren.

Questie tusschen *Grietje Gierigaarts* en *Symen Likke-Pot*.

TOON: *O Cromwel*!

Griet.
O! Ghy verzoopen guit,
Ghy Moort-priem van mijn hert,
Wat nu? al weder uit?
Is 't hooft al-reê verwert?
Ey! zoo ik iets vermach,
Blijft t'huis nu dezen dag.

Symen.
Aan 't lijntje ‘van 't Pijntje’ knoop ik al mijn lust,
'k Wil drinkken ‘en klinkken’ en leven gerust,
Mijn maagje ‘haar vlaagje’ moet doch zijn geblust.

Griet.
2 Wat hert-zeer en wat druk,
Veroorzaakt ghy mijn ziel,
Voor 't lang belooft geluk?
O! ghy door-trapten Fiel,
Is dit het huw'lijkx zoet?
Zeg, vuilen dronken bloedt?

Symen.
O! wonder ‘ik donder’ jou strakx op je huit;
Jou kronje ‘ik vonje’ in de Hoere-voogts schuit,
En namje ‘al quamje’ als een vuile Bruidt.

Griet.
3 O! eerelooze hondt,
Jou Fratzen kan ik wel;
Maar maakt 'et niet te bont,
Of ik weet wat ik zel.

Oy my! oy my! ik sterf.

Symen.
Dat 's goet, zo beur ik erf.
'k Zal lachen ‘en prachen’ een aâr weêr om gunst,
En trouwen ‘en brouwen’ de zelleve kunst;
Maar leefje ‘zo sweefje’ doch al maar om zunst.
4 Nou zoetert, 't is slechts boert,
Ik meend 't waarachtig niet:
Jou hoofje is beroert,
Dat teelt jou dit verdriet.
Geeft my de sleutel ras,
Het geldt moet uit de kas.

Griet.
Wat reutel ‘de fleutel’ en kas die hoort mijn.
Jou flegel ‘de pegel’ van bier of wijn
Die hoortje ‘en smoortje’ zo ben ik uit pijn.

Symen.
5 O! jou verbruide Hoer,

Beschaftme daat'lijk geld,
Of 'k rijgje aan mijn snoer,
Dat jou de nikker quelt.
Je bent voor my te swak,
Hier, 't geltje uit jou zak.

Griet.
Loop reekel ‘jou peekel’ en zalme niet meer.
Jou hoeren ‘die loeren’ och! lach ik maar neêr,
Zy lachten ‘en trachten’ om 't goetje dan weêr.

Symen.
6 O! Pry, dit 's lang genoeg.
Her! her! wat zoo! ik hebt.
Loop nu, doet jou gevoeg,
Jou roosje is verplet:
Ik kenje voor geen Wijf,
Ik banje van mijn lijf.
Het kannetje ‘dat Jannetje’ dat min ik voor jou,
Dat eer ik ‘dat sweer ik’ mijn zuikertrou,

Dat trecht ik ‘dat echt ik’ voor mijn lieve vrouw.

Griet.

7 Loop heen, en komt noit weêr,
Breek vryelik hals en been,
Of loop de galg om veer,
Zoo valt het aas met een;
Zoo zal ik weêr met lust
Genieten d'oude rust.
O! Vrysters ‘de lijsters’ van Vryers zijn zoet;
Maar echtje ‘zo vechtje’ het zuiker word roet,
Het trouwen ‘kan rouwen’ dies mijdt dat gebroet.

I. D. GROOT.

Bedde-strydt.

TOON: Wel Ian wat Drommel, &c.

ALon *Antonette*, schik voort,
Fy! jy stink met jou poort,
Dat ik ben schier versmoort,
Karong' weg met jou gatte.

Antonet.
Hoe is 't *Waal?* ba! rayt au den Droes?
Dronke *Fun* wa gasjar es datte?
En mookt may, en mookt may, mookt may
Et hoot niet kroes.

Waal.
2 Swijg still', flukx, jou *swarte hoer*, leg stil,
Wech met jou bien, jou bil.

Antonet.
Ba! as kik niet en wil,
Oey! *Schelm*, es da naypen,
'k Sweer, kik zal 't au betalen, tza!
Fiel, hau daar, kom weêr may eens knaypen.

Waal.
Ik smoor! ô! ik smoor, ô! smoor, ô!
Gena, gena.
Au, la mon baart los *Antonett'*,
Of ik brus jou beget,
Strakx moêr naakt uit 'et bedt.

Antonet.
Moordt! brandt! ach! es dat bayten?
O ghay hondt! *Rekel! Bogger! Guit*.

Waal.
Kus de pais *Antonet*, niet meer de smayten,
Ik jou bid, ik jou bid, jou bid,
Hou op, schei uit.

W. 6 *Stuivers*.

Begraaffenis-Cedul.

UE. Werdt te Begraafnis gebeden met *Willenijntje Loures*, *Huisvrouw* van de *Heer Iohan Kleinkerke*, die doof geweest zijnde, in de Kraam bevallen is den 10 April nieuwe stijl, en wurp een Dochter te viervoet; *d'over Groot-Moeder* van *Daniel zes stuivers*, *Bestemoeder* van *Iaques Sixsous*, aangeheilikte Petemoey van de *Drie Klooster Susters*, ofte Bagijnen, *Maritje*, *Iannetje* en *Grietje Caezers*, Swagetin van *Mons. Monsieur Lui-en-dik*, Kozijn van *Sara Lodewijkx*, *Bestemoers Susters dochters afters kijnts kijnt* van *Madamoiselle Neeltje Symons*, en *moers Peets Susters Dochters Susterling*, van de *Heer D. Docter Hasius*, *Gevaarken* en *snaar* van *Iuffrouw*, *Me juffrouw*

Anna Ioris, *Moeys nichts nicht* van *Signeur Harmen Ioriszen*, woonende in de *Kalvermoerstraat*, op de hoek van de *Koekintsteeg*, recht schuin tegen over *'t verguldt Blaauwe Lam*, aldernaast de *scheele Blindeman:* 't Lijk zal uitgedragen worden ten Huize van de *drie Kloppen* voornoemt, woonende op *Marken*, by de *Zaterdaagsbrug*, in de *bedroefde Ioseph*, op *Vrouw Lichtmis dag*, den *tweeden Februarij Oude stijl:* Komt alle als Vrienden van Vriends wegen, met permissiaalder verlof in 't Huis als *Volontaris*.

Karthuizers.

Toon: *Petit Royaal.*

WEl zoete Meisje maat, zal 't noit dan wezen?
Zal ik noit worden uwe Bed-genoodt?
Wat wilt ghy vreezen?
Ghy hebt geen noodt,
De kost die ik u bied, en u op noodt,
Die smaakt als broodt.
2 Kost daar ghy my op noodt, is na mijn weten
Noit hier, of ergens in luy-lekkerlandt,
Van mijn gegeten:
Ik heb geen verstandt
Van 't geen ghy my bied, mijn lieve quant,
Maakt u van kant.

3 Een lieve Zanter-quant kan 't u wel leeren,
Zoo uw natuur, noch Moer-spel heeft gezeidt.
Ik wilt wel sweeren
By vrouwlijkheidt
Van uw, en manlijkheidt die by my leidt,
En u verbeidt.
4 Wel waar van mocht ghy toch, ô! slokkert, praten?
Is 't van het Vleisch, of is het van de Vis?
Wilt praten laten:
Want, na ik gis,
Ghy zijt een Neske-bol, en praat gewis
Uw montje mis.
5 Praat ik mijn montje mis? om zo te spreken,
Ik zou uw k....., had ik u in 't bed,
Gansch niet mis-steken.
Ik wed, ik wed

Ghy zoud dan zeggen: dout al bet, al bet
Na Venus wet.
6 Ja wel, wat mach de vent, de snaak, al snakken!
Wat woorden laat hy gaan uyt zijne mond?
Hy sprak van quakken
Die ik niet verstond;
Om dat hy swijgen zouw, kon ik, ik zond
Zijn mondt een stront.

7 Een stront en is 't niet, maar meer te beduyjen
Daar van ik u nu zo heb toe gepraat
Het loflijk bruyjen;
't Geparlegaat
Is 't, daar mijn hart en lijf, en woord na gaat,
Och! Meisje maat.

8 O! zoete knegje maat, hoe kunje 't zeggen;
Maar zouje 't alzo wel, wel konnen doen?
Daar zouw 't aan leggen:
Ghy zijt een loên,
Ghy deugd tot 't ambagt niet; ghy zijt niet koen
Tot 'et gepoen.
9 Hebt ghy 't hert een reis, om 't eens te proeven
Of ik her Venus ambagt kan of niet?
'k Zal u zoo toeven,
Och! wijze Griet,
Dat ghy niet zeggen zult, dat ik misschiet,
Of Maagd u liet.
10 Laat komen, komen dan: ja, laat 'et komen
Den brui; al quam'er van den brui een kind.
Geeft 't Peerd de tomen,
Bereid, en spint

Goet garen van uw' web; daar ghy steek-blind
Mijn rokken vind.

Al ree man, daar mee zal 't op een Schaap scheeren aan-gaan.

Letter-gerechje,
Gedischt voor de Speelnoodtjes, op den tweeden Bruilofts-dag van Johannis ten Broek, En Eva Prik.

PRonk der Maagde; zoete bekjes;
Oogjes van dees Bruilofts-feeft;

Uit u ze'en en ommetrekjes
Men niet dan volmaaktheid leest:
Puikje der *Enkhuizer* telgen
Dit *Gerechje* offer ik jou;
'k Bid, ay wilt het u niet belgen
Springt den Aap wat uit de mou:
Gist're hadje wat te quikke
En te schikke met de Bruid!
't Leek of zy 'er in wou stikke
Doeje most ter kamer uit,
Bloed, wat ginkt 'er op een greijen,
Streelen, troosten en gezoen!
'k Loof al ginkze strakx verscheijen,
Daar en quam niet meer gedoen;
Yder was een kranke-Trooster;
't Vas: och helpme! 'k ben in ly!

't Gink 'er snik-hiet van de rooster,
Trouwens kayeren 't ley 'er by;
Kijk *Ten Broek* en wod niet wachten,
Want hy jankte naar zijn *Prik*';
Doch hy won met al zijn jachten
Niet een eenig oogenblik:
Och! hoe zochtz'et al t'ontfutz'len
Toen hy ummers wou te kóóy!
Want het was al, Vriend loop hutz'len;
Hoor, al zingje noch zoo mooy,
Jy raakt doch niet in de Kamer,
't Deurtje is te wel verzien,
Hier geld sleutel, beitel, hamer;
End'lik most het noch geschiên.
Speelnoodts wat was dat te zeggen?
Waarom was ze doe zo schou?

'k Bid, ay wilt 'et my uitleggen,
Spreek Me-Juffertjes, nou, nou!
Ho! ik zie het aan je kleurtje,
Schoon je niet een woord en uit,
't Is, Ze wachte toen een beurtje;
't Is zo: ziet eens hoe dat sluit!
't Is al weêr schier op het tipje,
En ze laat niet eens een traan,
Ja ze zet niet eens een lipje;
Joffers waar komt dat van daan?
Hoe na weetze van de vonken?
Raad ik dat niet op een *Prik*?
Kijkze nou eens zitte lonkken,
z' Is nu zonder vrees of schrik.
Ian-baas moet 'er wel gerijven,
O *Ten Broek*, gai zait een quant!

Ziet 'er oogjes nu eens drijven!
Wie weet hoeze water-tant?
'k Wed dat zy al haar gedachjes
Stiert door minnedrift *Ten Broek*;
Want de weelde-rijkste nachjes
Moet zy wachten uit de hoek;
Eentje is 'er reets verstreeken,
Maar zijn deugt en lekkerny
Zalze met geen mondt uitspreken;
Datze dorst, 'k loof, ze zei:
‘Niemand kan na waard waardeeren
‘Al de wellust en geneugt.
Zeper *Speelnoodts*, zonder scheeren,
Dit 's de pit van alle vreugt.
O *Ten Broek* is al haar leven;
Dat 's haar heil, haar waardste schat!

'k Raadje wilt daar me na streven,
Als je grijpen kund zo vat.
Komt een jongman om een praatje,
Sla hem niet licht van de hand;
Spiegelt u doch aan *Evaetje*,
Juffers, repje volgt haar trant:
Hoe! wat, wilje doch niet trouwen?
Maak jy dat de Ganze wijs;
Jy meugt jou wat koeltjes houwen,
Maar je bent me bien en vleis.
Dats tot daar-en-toe goe luitjes,
Ziet ik praat 'er zo wat om:
'k Wou de Vrijsters wierden Bruidtjes,
En de Vrijers Bruidegom:
Bloed dat wou een drokje wezen;
Juffertjes wat zeg j'er van;

Alsje wierd na wensch belezen
Nam je me dan niet een Man?
Neenje? loofje 't wel? ay lieve!
Quam 'er aârs een naar jou zin,
Kijnt je zoud hem wel gerieven
Met een kuisze weder-min.
Holla! 'k zoud mijn tijdt verpraten,
'k Zie ons Bruidtje krijgt al vaak;
Repje Bruid'gom, 'k zal het laten,
Voort na bed toe: Dat 's een zaak
Daar veel duizenden na trachten,
Al en roepenze niet luidt;
Maar men ziet al haar gedachten
Klaar genoeg ten oogen
U I T.

W. Schellinks.

Toon: *Ik liep laatstmaal een blaauwe scheen, &c.*

WY gingen lestmaal met berou,
Met blaauwe kaken door den douw,
Ons leden waren zoo verstijft,
Als een verkleumden kinkel:
Wy gingen om te zijn gerijft
In een Bont-werkers winkel.
2 Wy zochten Bontjes na ons zin,
Om daar te mogen kruipen in,
Om zoo ons half vervrozen leên
Wat weder te ontdoyen:
Wy zagen daar veel Bont by een;

Maar niet om in te kloyen.
3 Zy toonde ons een brave Mof,
Zy was niet op de nieuwe snof;
Het scheen zy was wel fray genaait,
En gaaf genoeg van kanten;
Maar 't gat was al te wijt gedraait
Voor groove Boere-wanten.
4 Ik koos van al dat Bont niet veel,
Dan maar een Bontje omme keel;
Doe pronkte ik als onze puis,
Ik was schier niet te kennen,
Ik zont dat Bontje weêr na huis,
Ik konder niet in wennen.
5 Mijn maat die kreeg daar tot zijn keur
Een Bontje van een bruin koleur,
Hy kroop 'er alzo niever in,

Hy scheen in 't bont te klemmen,
Hy wierdt zoo heet' dat hy, door sweet,
Daar weder uit quam swemmen.
6 Hy droogde vast zijn hoofje af,
Hy was in 't bont geworden laf.
Ik zeide, wat gebruy is dat,
Wat mach mijn maat beginnen,
Is hy het Moffen noch niet zat;
Maar neen, hy kroop weêr binnen.
7 Hy klaarden 't noch een reis drie vier,
Het ging zoo snaar gelijk een Lier:
Ik zey, wel maat jy wordt te heet,
Kom laat ons heen gaan stappen:
Want al het Moffen, ghy wel weet,
Dat doet ons leên verslappen.
8 Ik hou het Moffen wel voor zoet;

En 't bruine Bont doet menig goet,
Des Winters is het, voor de kou,
Zoo zoet en zacht om hand'len;
Ik wensch ik daar in sterven zou.
Kom laat ons heen gaan wand'len.

Knor-deuntje.

TOON: *Een Ruitertje jong van*, *&c*.

BRABANDER.
WA duiker wa gaat auw over,
Zegt Hummeling, minde mayn Lief?
Ke Pof-hans moak 'et nie groover,

Af 'k vil auw me mayn kanief:
Betrap ik auw eens, kik zweer auw den doodt,
Betrap ik auw eens, kik zweer auw den doodt,
G'en zult mayn Lief niet krayge, Schar-luin,
Al stonde gay op auw hoot.

MOF.

2 Pots doezent! wat let tich to vlukken,
Doe Hoosze-kof? lichk mier dem moors:
Wo rijd dich dem Droes, tum zukken,
Spregt Brabb'laar, meenstu al woors?
Hoe stayt dich dem Reutel-kay zo losk?
Hoe stayt dich dem Reutel-kay zo losk?
Du schalft am dem Deern nicht snoeven, Schen-hond,
Al scheets stu haar wie ain Vosk.

Brabander.

3 Wa 's jar me dees vuyle-plugge!
Hans maf maf, ba haut 'er auw bek;
Brilt naar auw Land, vrayd daar een Zugge,
Ba hauwde may voor auw Gek?
Wa quelme dees rappigen Schuyfel-baut,
Wa quelme dees rappigen Schuyfel-baut,
G'en zult mayn lief nie kraygen, Schar-luin,
Al scheete ook bahes vol Gaut.

Mof.

4 Hold smoel toe doe Berrenhoeter:
Lauf Bogger, lauf vorig dem Droes,
Ohn maght mier met dijn gekoeter

Mier dullen kof nicht al to kroes;
Wat bruid mich des Nar? tza, licht mier dem voet,
Wat bruid mich des Nar? tza, licht mier dem voet,
Du schalst am dem Deern nicht snoeven, Schen-hond,
Al sprongstu auch oet dijn hoet.

W. 6. *Stuivers*.

Jaques den Brabanders Minne-kaut, met Hollangtze Lys.

TOON: *La Guiljote*.

Jaques.
GOeyen avond Betje lief,
'k Zaye kik kik kik auw Slaave,
'k Staay *tout jours* tot auw gerief;
'k Hauwe kik 'et voor een grave
Datte kik Me-Uffrauw diene mach:

LYS.
Ha, ha, ha, ach!
Ik barst van lach,
Dat om jou drollig geprach,
En waytze *Complementen*.

2.

JAQ.
Ke *Madam Elizabeth!*
Gay weet ierst byzart te leven.

LYS.
Dat's wear vaar, dear raed j'et net,
Wilt 'er zoo wat after geven.

JAQ.
Ma foy, gay zayd *Certaynement*,
Extravagant,
Vif, en *Playzant*,
Ja heel *Admirabelemant*,
Merveilljeux Sans Pareillje.

3.

LYS.
Wel Schijt-valkze-Kortezaan,

Reutelje, of benje dronken?
De Droely mocht jou verstaan;
Nou, ik zeg je weet van pronken,
Dusken Hoed op 't nieuw fatzoen,
Je Kousjes groen,
Met spitze Schoen?
Quant, hoe moet jou veurbroek broên
Van al die strikk' en quikke.

4.

JAQ.

Eloquente rare Maagd,
Ba! gay *discoureert alard'kens*,
'k Wed de *Faam* auw lof omdraagt,
Gelayk onze *Sgill'* de Taartkens;
't Senseer Gracieusze Goddin!
Gay dwingt tot Min
Mayn hart en zin,

Door auw *Gesten*: die kik vin'
Gentiel en *agreable*.

5.

LYS.
Trouwens *Iaap*, ik zeg jey keunt!
Waar leer jey die Hoofze streeken?

JAQ.
'k Payz Lief dae ge med may deunt,
't Zayn mayn aige Minne-treeken.

LYS.
Is dat meugelijk?

JAQ
Bay ja 't!

LYS.
Maar watje praat!

JAQ.
't Es in der daat
Moar een *Cordiaal Bravaat*,
En *nobele Galyardiesse*.

6.

Ach! Betje mayn zoete bek,
Late kik auw toch eins kuffen.

LYS.
Houje hangde veurje, Gek.

JAQ.
Ay! laat ons te zamen bluffen
Onzen *Amoureuze*-brand,
Ke daar 's mayn hand
En trauw op pant.

LYS.
Loop, Gek loop, vrijd in jou Langt,
Daers mult van Venus-mussen.

W. Schellinks.

Zang-Rolletje, voor de Feest-Genooden van I.A. en K.B.

Voor-zang.

TOON: Op het hoekje van een steegje.

VRienden ik kom u mee deelen,
Laburdon tierelieron,
Bruilofts-stof, voor tong, en keelen,
Laburette tierelierette' laburdon tierelieron.
'k Loof je neust hiel wel mijn zeggen,
Laburdon tierelieron,
'k Hoeft u dan niet uit te leggen,
Laburette tierelierette' laburdon tierelieron.

Kom, tza, tza, aan 't keele smeeren,
Laburdon tierelieron,
Zingt, fris op, dit Paar ter eeren,
Laburette tierelierette' laburdon tierelieron.

TOON: Si vous ne voulez me guerir, *&c*.

MEn zeid de wuste Min is blind:
Ik zeg, hy mach de droely wezen!
Want in 't Minne-pesen,
Men 't heel anders vind:
Geen Mensche, Vee, of Dier ontslipt,
Die 't snege Boefje, niet (hoe schu) en kipt;
Voort moetje, benje hat,
Al had j'een bort voor 't gat.

TOON: Nu ben ik belust op zingen en, *&c*.

DIt blijkt aan ons Bruigom en Bruidtje, die 't Guitje,
Schoon blindelings, hiel wel, ook vandt,
Zy proefden van zijn Kruidje,
Strikstrakjes raakten z'in brandt.

Zang.

TOON: La Vigone, *&c*.

GElijk op 's Winters endt;
De puike, en over-aangename Lent,
Zoo pril en schoon,
Ons steld ten toon,

Het Gloorrijk Purper, van Dioon:
Zoo praalde,
En straalde,
Dees Roos;
Wiens bloos,
Keurig verkoos
De Bruidegom,
Hy swoegden om
Dees flonkkerende Pinkster-Blom.

TOON: Courante Francoize, &c.

GEen heete dagen,
Noch Winter-vlagen,
Konden zijn minnen-gloet,
Noch wens, naar 't zoetste zoet

Beletten, Dichjes,
Waren de Schichjes,
Gehardt in liefdens vuur,
Geen moeite viel hem zuur:
Tot hy gena,
En 't lang gewenste Ja
Verkreeg, O my!
Wat was hy bly,
Hy swom in lekkerny.

TOON: Petite Royale.

DE nijdt, van spijt, haar Reuzel scheurt,
Nu zy haar Keffers tongen,
Ziet zo kort gedwongen.
Stookebrande, treurt,

Ziet, hoe de liefde
Hier twee Zielen bindt;
Die ghy met logens geriefde,
Al u snoo bewindt
Vervliegt nu als de windt.

Dry-zang.

TOON: De Nachtegaal met zoeten toon.

NA bed, spik-spelder nieuw jong Paar,
Wy wenschen, dat ghy meugt, binnen 't Jaar
Met vreugde zijn (lach niet) Moertje en Vaar.

Aan de Genooden.

STEMME: Courante Monsieur, *&c*.

HOe vaarje Bruilofts-Gasjes, zeg, al vrolik?
Wat zoo ziet, ay wijkt niet, van die trant:
Foei 't is te olik, By me keel 't is schant,
Dat men hier naar moet zeggen gaan,
Wat struif, die Bruiloft, gink niet eens recht aan,
Yder zat trist, niemandt begon,
't Was of men geen vijf tellen kon.

TOON: *Tweede Carileen*.

LAat ons vrolik wezen nou,
Elk schud den aap eens uit den mou,
Wakker drinkt, luftig zingt, dat het klinkt,
Wat zo ziet, nou Speelmeisjes, tza men hoort jou niet.
Kom, zing me deur, of zing veur, ghy hebt keur,
Wel je prijkt, dat het niet met al en lijkt;
Doch men ziet 'en bespiet' schoonje niet
Een woort uit' dat je me graag waart de Bruidt.

STEMME: Ben ik krom, *&c*.

IOngmans tza,
Toont eens dra,

Alle jou kunsjes,
Maak ruimbaan,
Vangt dan aan,
't Was anders vunsjus,
Datmen u, nu zou zien, dutten, en druilen,
Als een deel lompige weet-niets, guilen.

TOON: Hey waar benje Koker Iansz, &c.

Jongens, zoo ik u kom steuren,
Nou je juist zijt in jou kracht,
Wilt dit Dicht aan stukjes scheuren,
Zeper, 'k geef jou volle macht,
Benje quaadt?
Ik weet raadt,

Hoor, voor 't lest, maar noch een woort,
Knorrepotten,
Kan 't niet hotten?
Veegt, aan elk een stuk, jou poort.

W. Schellinks.

Op Juffrouw Aarlandyn.

TOON: *Quandiriton*.

WAnneer zult ghy het vuur, *Aarlande*, bluszen,
't Geen in dees Boezem, als een *AEthna*, blaakt?

Als ik door 't kussen de *Nectar* smaak
Van uwe lippen, daar ik steeds na haak,
O! zoet vermaak.
2 Met *Rajeviel* ghy voert vier Jaar geleden,
En gaaft hem steeds, als hy slechts bad gena,
En tradt de schreden, *Kleopatra*,
Nu weigert ghy 't geen ghy doe gaaft dra,
Doch 't is te spa.
3 Laat dees gebaarde Man zijn kruin eens domp'len
In u met *Venus* vocht bedaaude sloot,
Eer dat de romp'len, worden zoo groot,
Dat yder, die wil varen in u boot,
Hem schaloos stoot.
4 Hier door wierdt *Aarlandijn* getergt tot minne,
Trok op de Schot-deur van de Water-gracht,
Kom vaart dan binnen, sprak zy, maar zacht,

Op dat u komst weêr op een ander nacht,
Mach zijn verwacht.
5 Hy wierp haar op een Koets, bestroit met Roozen,
Terwijl *Kupido* op de Bed-spong zat,
En deedt haar bloozen, trots Rooze-blat,
Tot zy van troet'le, rusten af-gemat,
Doch noch niet zat.

Toon: *Wy liepen laatstmaal met, &c.*

LIef-hebbers van de weyery,
Sta stil! en luistert wat naar my,
Ik zalje maken hier gemeen
Al van zoo vreemde dingen,
Hoe dat de *Spillebouts Heleen*,

De Jongmans zoo leert springen.
2 Die eenig onderwijs begeert,
Die gaat daar zy is genoteert:
Het is al op de Brouwers-gracht,
By *Marry* de bewaarster,
Die zal u nemen wel in acht:
Want zy is de Makelaarster.
3 Zegt dan *Marretje* mijn vriendin,
Hebt ghy der een naar mijne zin:
Zy zal u vragen wat voor een,
Of wie is u begeeren?
Zoo zegt de *Spillebouts Heleen*,
Ik wou zoo graag wat leeren.
4 't Is op een stoel of op het bedt,
Of zo wy anders zijn gezet,
Daar kunt ghy mee, tot u plaizier,

Of zoo ghy best zoudt willen
Doen, op veelderley manier,
Of op de mode drillen.
5 Het zy van achter ofte veur,
Ghy hebt van alderley de keur,
Het is van onder of daar op,
Van alderleye zoorte;
Het doet zoo goet in haare strop,
Zy 's wonder van geboorte.
6 Wel hey! wat duivel leid 'er aan?
'k Moet naar de Potte-kelder gaan,
En zien of daar een heeft geweest
Die iets op mijn verzochte,
Of mee van mijn wou zijn geneest,
't Geen *Venus* in hem wrochte.
7 Zoo vindt ghy daar de heele stoet,

Al van den Drommel uitgebroet.
Als *Aarlant*, en de kleine *Kaat*,
En het schoone *Moffinnetje*,
Die *Heleen* verr' te boven gaat,
En het blanke *Ieudinnetje*.
8 Dan is 'er noch een schoonder Bloem,
Om reden ik haar naam niet noem,
Die is de beste noch van al,
Zy weet haar wat te toomen;
Maar dat zy is geraakt ten val,
't Is door *Heleen* gekomen.
9 Daar is *Katrijn* van Rotterdam,
Die loopt nu meê gelijk een Lam;
Maar, ach! zy ziet gelijk een snip,
Of dat zy zonder gal is;
Maar had ze u eens in de knip,

'k Wed ze dan niet mal is.
10 En *Lobberig* de Boerin ook meê,
Die onlangs zulken val noch deê,
Zy roeptz', en klaagt, och! och! mijn weê,
Wat zal ik nu beginnen?
Ach! ach! mijn vrouwlijkheidt ontwee,
Ik kan de kost niet winnen.
11 En *Bolleschokkers* aardig dier,
Die schier verbrandt door 't minne-vier,
Daar Paphos geile roem op draagt,
Die is zoo zot van 't minnen,
Dat elk een Jonge, wie haar vraagt,
Maar dadelijk stuurt binnen.
12 Zoo hebt ghy daar *Anidas* noch,
Die veeltijdts loopt onder bedroch;
Maar die is onder 't Jootsch geslacht,

Die weet zy zoo te snoeyen;
Maar, laas! zy wierd onlangs gebracht
Met een Pol in de boeye.
13 Doen quam hare zuster aan,
Die zey, Heer Schout, ey! laat haar gaan
Voorwaar 't is een eerlijcke Meid,
't Is een zaak daar niet aan is:
Want hare eer is vast genait
Van ons buer-knecht *Iohannis*.
14 En noch by d'Akademy swiert
Een lange *Machtelt* met een *Giert*;
Doch *Giert* is moyer van fatzoen;
Maar ze heeft weêr een bakhuis,
Men hoort het uit te schild'ren doen,
En hangen 't voor een kakhuis.
15 Ik bidt, *Martijntje*, hellep mijn,

Genees mijn doch van minne-pijn;
Ik brandt gelijk het vuur van Zol,
Ghy kunt mijn wel uitbluszen,
Ik ben u alzoo goeden Pol
Als *Monsieur vander Duszen*.
16 *Marry la Mot* de vuile Hoer,
Die houdt haar nu veel by een Boer;
Ik moet u zeggen wie het is,
En gaan u dit verhalen:
Het is een Borgers zoon gewis,
Sijn Vaar woont tot Westvalen.
17 Hoe vaart het nu al *Leonoor*?
Lecht ghy noch wel dikw' op een oor?
Wil 't smeer-bed u verlaten? ziet,
Ik zou u wel beklagen:
Maar voor dees tijdt zo kan ik niet;

Want ghy zijt waart de plagen.
18 En hare zuster *Marregriet*,
Die hulp 'er menig in 't verdriet,
Al door haar valsche tong en keel,
En haar verdorven k.....,
Hulp ze menig aan 't graveel;
'k Meen aan een druipers wontje.
19 Maar *Krente-kous* die loopt voorwaar,
En 't is een Hoer in 't openbaar:
Het scheelt haar niet van wat voor een,
Of wie het best zoud willen,
Men loopt 'er noit geen blaauwe scheen;
Maar tijt 'er voort aan drillen.
20 Doch *Vroutje* is een getrouwt wijf,
Die al de Jongmans Beffen stijft;
En zy stijft noch al vry wat meer,

Dat moet ik u verhalen:
Het rijst zoo licht gelijk een veer,
't Stijven moet ghy betalen.
21 En daar was Juffrouw *Vogelaert*;
Maar die eet liever Pos als Baars;
Maar, ach! zy heeft het zoo gemaakt,
Dat hare man moet vechten
Gaan, tegen de Engelsche staart,
Zijn degen wou niet hechten.
22 Zoo is 'er noch een klein *Katrijn*,
Die veeltijdts loopt daar Jongmans zijn;
Maar zy 's de slagen niet gewent:
Want zy loopt met haar scheurtje,
Gelijk het Gildt wel is bekent,
Als met een open deurtje.
23 Wel Haagze *Kaatje*, zoete dier,

Het Nayen is zoo groot playzier:
Ja zeker dat geloof ick wel,
Daarom zoo gaan wy loopen,
En 't diepste van ons minne-vel
Staat voor een ieder open.
24 Juffrouw *Maiziers*, komt gaat met mijn,
Wy moeten lustig vrolijk zijn,
Voorwaar mijn degen staat zoo stijf,
Ik weet het niet te schikken,
Het zy dat hy raakt in jou lijf,
Dan zal hy weêr verquikken.
25 *Zara van Aken*, mee zeer koen,
Die zou 't haar wel eens laten doen,
Al was het van *Mall' Ariaan*,
Of Duits, Knoet, Mof, of plat Wael:
Ik wed zy zou 't niet weder-staan,

Al deed' haar 't *Sybrant Kat-aal*.
26 Hoort toe, Jongmans, ik wil u raên,
Als ghy wilt kouzen koopen gaan,
Zoo gaat al by *Moye Marry*,
't Is in Jan-Room-poorts-straatje,
Daar krijgt gyze van Zay en Zy,
En daar by een zoet praatje.
27 Een kous al tot jou derde bien,
Daar kan zy jou wel mee verzien:
Of zoo wanneerje krijgt een gril,
Zoo wiltze maar doen halen,
In welk Hoer-huis dat ghy maar wil,
Aan haar en zal 't niet falen.
28 Nu heb ik u gewezen aan,
En ook van haar de weet gedaan.
Kost ik niet brengen in jou zin,

Dat ghy van daar kost blijven:
Want zo ghy raakt tot harent in,
Het kost u moye schijven.
U I T .

Snakerytje,
Voor de Speelnoodts van Iuffer S.M. op de tweeden dag van haar Bruilofts-Feest.

WAarde Juffers, Hemels beeltjes,
Zoet en vrolijke Gespeeltjes,
Waarom is ons Bruidtje maat,
Toch berooft van 't pronk-çieraat?

Katze gift're met geen Kroontje,
Kijnts, zo kostlijk op haar troontje,
   En aan tafel? 'k wou ik wist,
   Waarom datze dat nou mist?
Is 't verzet, verknoeyt, verhoetelt?
Is 't verzoent, vermalt, vertroetelt,
   Of verknik-knik-knelis huist?
   Jonges, rae ik dat niet juist?
Spreek, ay helpme uit dit dutten:
Wel, wat is hier te tuttutten?
   Speelnoodts, zeg ik, zoo je gaat,
   Vreeze meugje! hoor, geen quaat;
Toch, ik moetje noch wat vragen,
(By men zole, 'k vrees voor slagen)
   'k Bidje, luistert met gedult,
   Beukme dan vry, heb ik schult;

Zeg eens, doeje met jou beide,
Juffrouw Bruidt te bed gink leide,
   En de kamer had alleen,
   Ging j'er moeder-naakt ontkleên?
Naakt, berooft van Kroon en Kleêren,
Zeper, zeper, zonder scheeren,
   Hoe was zy doch al te moe?
   Luistert het my zoetjes toe;
't Zal, zoo 't niemandt meer mach hooren;
Blijven tusschen ons zes ooren,
   Geefme, klap ik 'er eens af,
   Vry zes kusjes tot een straf,
Zagje niet haar koontjes bloozen?
Hoorde je geen zuchjes loozen?
   Schreide zy geen traantjes laau,
   Wierd zy niet wat queeps en slaau?

Voelde jy geen polsje jagen?
Hoorde jy haar tong niet klagen?
Wierd u poez'le handt en nek,
Niet gedrukt, gekust als gek?
Strande niet u malsze lipjes,
Op haar peerlemoere klipjes?
Vreesde zy geen Minne-doodt?
Zey je niet het heeft geen noodt?
'k Wou het zelfs wel avonturen,
'k Hoop het oock niet lang zal duren;
Wat struif, struif, dat 's niemendal;
Bruidtje, hoe? benje mal?
Stil; wech, wech, met al dit karmen;
Lokt de Bruid'gom in u armen;
Zacht, holla, 't is noch geen tijdt,
Dat je voor u Maagdom strijdt:

Laat hem bidden, smeken, vleyen;
Worstelt dapper met je beyen;
Hoe hy kittelt, wringt en wroet,
Sla hem af, hou lustig moedt:
Doch jy kunt hem niet ontslippen,
Of j'hem dikwils komt t'ontglippen;
't Weet hy raakt doch tot zijn wil,
Schoon je roept, zacht! oey! oey! stil!
Och die eens had mogen hooren,
't Geen zy u doen weer in d'ooren
Zachjes toebeet, met een zucht!
Was het niet, ik ben beducht,
Lieve Juffers, mijn Gespeele,
Hoe dat ik zal konnen veele,
Dat hy raakt mijn bloote vleis?
Ach ik word zoo kout als ys,

En ik gloey weer ondertuszen,
Laat ik u voor 't lest eens kuszen,
  Opent dan de deur wat ras;
  Doch smaakt eerst den Ypokras;
Laat mijn tweede zieltje binnen,
'k Ben getroost, laat hem-beginnen:
  Moestje niet ter kamer uit,
  Met dat hy quam by de Bruidt?
Docht je niet, ghy zult wat vinde,
Kom jy maar by u beminde,
  Vriend, zy is zoo wel gehart,
  Dat zy jou wel eerst uit tart?
Wie zal u niet moeten prijzen,
Als hy hoort jou onderwijzen?
  Neen, Me-Juffers, 't komt niet vremt,
  Dat je mee eens mocht ..... wie hemt?

Och 't is *Hymen!* ik mach vreezen.
Bloedt, hy dreigt my met zijn wezen!
Juffertjes, ik bid gena!
Scheld jy my niet quijt? zeg ja:
Heb ik wat te grof esponne,
Kijk, jy had het ierst begonne;
Ummers moet ik lijden straf!
Dat 'k jou elk een kusje gaf,
Zouje niet wel zijn te vrede?
Neenje? waarom niet? geef rede?
Hoe na schortje meê wat aârs?
Hou je kleur, ik meen wat raârs,
Lijk de Bruidt kreeg in haar schootje,
Wel zoo helpje Kruip-in 't-Ootje.

o □ ı β o §.

Toon: *De Mey die komt ons by, &c.*

GHy Wayluy die de Jacht, hoog acht,
En neemt in 't schieten u vermaken zoet:
Hoort toe ik zal het u gaan, verslaan,
Wat nieus dat my nu lestmaal is ontmoet,
Hoe dat ik 's morgens voer
Uit schieten met mijn Roer,
Van alles verzien, wat mijnder ontbrak,
Van Kruit en van Loot,
Van Kaas en van Broot,
Van Bier en Toebak.
2 Wat heeft het te bediên, goe Liên,
Oft men al heeft 't geen dat een Mensch behoeft,
Ik ging zo menigen stont, in 't ront,

Ik schoot niet, dies zo wierd ik zeer bedroeft
Zoo dat ik toornig zwoer,
Strakx neem ik Tas en Roer,
Mijn Kruidt en mijn Loot, en smijt in d'Rivier
En loopen ontstelt,
Verdrinken mijn gelt,
In Wijn en in Bier.

3 Als ik was op-gestaan, om gaan,
Quam daar een aardig Meisje aangetreên,
Zy had haar heel moytjes aangedaan,
Zy zeid', wel Wayman, hoe! waar wilje heen?
Hoe komt het datje niet schiet?
Of deugt u Vuyr-roer niet?
Het lijkt 'er nochtans wel hups ende groot,
Zeg waar het u schort,
Of komje te kort,

Van Kruit of van Loot?
4 'k Antwoorde op haar reên, 'k zey neen,
Schoon kindt, het schort my aan mijn tuichje niet,
Want alle mijn tuich is klaar, nemaar,
Wat zal men schieten daar men niet en ziet.
Wayman hebt goeden moedt,
Is u gereetschap goet,
Zoo komt in mijn Bosje, zeide zy fris,
Daar zal ik je fijn,
Behulpzaam zijn,
Zoo meugje niet mis.
5 Terstondt nam ik mijn Roer, op schoer,
Ik ging met het schoon Kint, al aan de wint,
Zoetertje zeidze, blijf staan, leg aan,
Laat zien wat voor een Wayman datje bint,
Schiet lustig in dat zwart,

En mist eens hebje 't hart,
Zoo komje niet weder in mijnen Bos,
By daag of by nacht,
Dus toon nu u macht,
Mit schoot ik eens los.
6 Ik raakten den eersten schoot, zeer bloot,
En zeid' schoon Kindt, en is het zoo niet wel?
Zy zeid' ghy hebt 'er al recht, mijn Knecht,
Ghy hebt geraakt, en zijt zoo fraay Gezel,
Een Kievit met een kuif,
Schiet my noch eens een Duif,
Zo benje de Quant die ik 'er begeer,
Ik zeide zie daar,
En mikten daar naar,
Ik raakten hem weêr.
7 Hoor! eerje noch wech gaat, mijn Maat,

Schiet my noch eerst een Koekoek van den tak,
Ik zeid' ik kander niet meer, de Veer
Van mijn Vuur-roer, die is al veel te swak,
Kindt, ziet ghy niet, hoe dat
Mijn Haan niet meer en vat?
Zy nammer mijn Vuur-roer zelfs ter handt,
En met een keer,
Zoo hadze de Veer,
Al weêr gespant.
8 Mijn Band'lier namz' ter hant, en vant
Daar in omtrent noch eene halve schoot,
Sy sprak doen tot haar begeer, noch meer,
Schiet my een Mosje, dat en is niet groot,
Terstont nam ik mijn Roer,
Maar hoort eens hoe ik voer,
Ten gaf 'er niet vuur, ten wouder niet staan,

Dus sprakze bedroeft:
Wat schaat het? vertoeft,
Ten wilder niet aan.

Uit.

Klacht-Liedt,
Over de dood van de alder-ongelukkigste Konink Karolus Stuart.

TOON: *Cessez Mortels de Souspirer*.

ZOo leit dan *Karels* hooft, 't geen eer
Drie Kroonen droeg met Gout door-Perelt,

Van 't lichaam afgehakt ter neêr;
Wordt nu beschouwd' van al de werelt,
Verweezen van zijn Onderdaan,
Gekocht van *d'Yer*, en *Schot* verraân.
2 Wat eeuw zach oyt dit Schellem-stuk
Uitvoeren door de Onderdanen?
De *Britze* Kroon van 't hooft gerukt,
Door zo veel Moordets en Tyra'nen.
Wat maakt' die bijl een droeve Weeuw
Van ongeval en Moort-geschreeuw!
3 Is 't nu niet wel geparlement,
Gepreekt, gestampt, gevloekt, gekeven?
Wat wraak heeft oyt zo droef elendt
Aan Prins of Koningen bedreven?
Geen oore heeft dit meer gehoort,
Dat het gemeen haar Hooft vermoort.

4 Maar 't scheen dit Koninklijke bloedt,
Zoo dier, zoo hoog, zoo eel van waarden:
Geen Tijgers waren meer verwoedt,
Schoon dat haar honger hongerig baarde',
Of zy verschoonde wel haar jong,
Zoo dat het bloedt geen bloedt ontfong.
5 O Godt! o Godt! wat droever lot?
O! 't grouwelijkste ding op Aarde,
Dat men een Koning op 't Schavot
Zo u stellen, om het bloedt, (ja maarde)
De Bijl die door des Konings nek
Hier sneedt, blijft een eeuw'ge vlek.
6 O *Engelandt!* wat zee, of stroom,
Of water, zal dees vlek uitwaszen?
Noit zal aan d'oever zulken boom,
Op schoone telligen, meer paszen:

Daar het gemeen, met goudt, en goed,
Riep: dat doch *Godt den Koning hoedt*.

Graf-Schrift.

HIer leidt het Lijf, *'t geen eertijdts droeg*
Drie Scepters, *en daar by drie Kroonen*.
De Wraak, *die my het Hooft af-joeg*,
Die ging hem 't Moort-tooneel vertoonen.
't Gemeen, *gehitst door bitze nijdt*,
Maakt 't heilig Hooft en 't Leven quijt.

U I T .

A. Le Lievre.

Graf-Schrift van Isaak Vos, kluchtige Tonneel-Speelder.

ISaak Vos leidt hier in d'aarde,
Niet ten vollen na zijn waarde,
Want hy op ons Duits Tonneel,
Met een Lier, of met een Veel,
Wist de Jonker zo te speelen,
En natuurlijk uit te beelen,
Dat op elke greep en streek,
Zelf de gauste Mof besweek,
Doch geen wonder, want door 't drinken,
Scheen hy altijdt neêr te zinken:

Traag en deftig was zijn treê,
Anders lagh, was hem een wee!
Tot dat eind'lijk zijn gebeente,
't Onlust van de goê Gemeente,
In het Gasthuis nam haar keer,
Daar op nieuws zoo speelt hy weêr,
Kreupels, Lammen, ende Blinden,
Quamen dagelijks hem vinden,
't Scheen het Gasthuis in Parnas,
t' Eenemaal verandert was:
Want die yetwes voort kon hinken,
Wou uit d'hengste Bron meê drinken;
Dan den grooten Esculaap,
Die de rampen van dien Aap
Kenden door zijn ouden Euvel,
Schopten hem van Puidus heuvel,

Uit zijn Meesterlijken stoel,
Al zijn Klerken doot 't gewoel,
Tegen al haar best aan 't rekken,
Om de beste van de gekken,
Voor zijn School-loon, en zijn leer,
Te verzellen naar het Veer,
Daar hem Charon reets in wachte,
't Veer gelt eischte, en hy lachte,
d'Ander zy schier niet een zucht,
Lieve Charon, daarz' een klucht,
Die 'k ter eeren van de Moffen,
En haar snorkken en haar stoffen,
Heb gemaakt en zelfs gerijmt,
Yder dieze ziet beswijmt,
Met geraakten hy aan 't ende,
By de Rederijkers bende,

Daar hem Pluto nu ter tijdt,
Voor hem speelen laat om strijdt.

Men hield zijn uitvaart in den Schouburg 't preuts gebouw;
Zijn Naders en zijn Broers die volgden hem in rouw.

Uit Parnas.

Zang.

TE Haarlem in den Houte,
Keert de Molenaar om,
Daar woont een Meisken stoute,
Om en om, en wederom,
En keert de Molenaar om, Poffa.

2 Dat hoorden een der Knapen,
Keert de Molenaar om,
Die woud by 't Meisken slapen,
Om en om en wederom,
En keert de Molenaar om, Poffa.
3 Dat mijn Moeder dat wiste,
Keert de Molenaar om,
Zy sloot my in een kiste,
Om en om en wederom,
En keert de Molenaar om, Poffa.
4 Men zal u Moeder schenken wijn,
Keert de Molenaar om,
Zy zal zoo wel te vreden zijn,
Om en om en wederom,
En keert de Molenaar om, Poffa.

Toon: *Vrouwtje is jou Man niet t' huis, &c.*

ZInter-Klaas heeft van de nacht,
't *Bruidtje* wat gegeven,
En gehouden Kater-jacht,
Noyt geen beter leven,
Is tot zoo een tijdt bedacht,
't Spruit uit 't *Ia-woort* geven,
Ziet hoe datze nu eens lacht,
En prijst 't *Huw'lijk* leven.
Zinter-Klaas komt morgen weer,
Zet jou kous, en schoenen,
Kom *Speelmeisjes* wacht u eer,

Elk moet hier eens zoenen,
Want ziet dit is 't recht begeer,
Of wil j'et niet doene?
't *Maagde-blomtje* swak en teer,
Zal hy weer hergroenen.

Drink-liedt.

STEMME: Ben ik krom, &c.

LUstje niet' Geertje Spiet,
Met my te zuipen,
Krijgje dan' van de kan,
Dronkemans stuipen,
Hey laat maar waeyen! maak los al de reven,

Wech met het water, de Wijn-godt moet leven.
2 Sla de handt' aan de randt
Van deze Glazen,
Weest gestelt' als een Helt,
Onder ons Bazen,
Lustig en rustig, tza! vrolijk en wakker,
Suipt, en laat varen, Vrouw-Venus haar Akker.
3 Papen en Monnikken,
Leeken en Nonnen,
Al 't gehoy' in 't gepoy
Uit volle tonnen,
Elk schept zijn behagen in alle manieren,
Laat ons te zamen, het Potveege vieren.
4 'k Zet de stoet' uit 't gemoet,
Van fiere meiden,
'k Ben-te schu' 'k laat me nu

Nimmer verleiden,
Zijnze hoovaerdig' 'k stelze uit mijn zinnen,
'k Ben te eel aerdig' om trotze te minnen.
5 Poezel vleisch' is mijn eisch,
Wech met de moed'gen,
Mijn plaizier' is in 't bier,
En by de goed'gen,
Die met de rugh my groeten en eeren,
Weet ik de hielen behendig te keeren.
6 Heeft een vriendt' my gedient,
Met volle biertjes,
'k Ben verplicht' aan 't gezicht,
Van zoete diertjes,
Vley ik, of vry ik, ter eeren het minnen,
't Is om de zinnen, van Juffers te winnen.

J, BARA.

Toon: *Het quammer een Reizer, &c.*

GAntsch dat 's eerst een Vryster,
Zy zingt als een Lyster,
Zy is 'er volmaakt in als,
Ja in 't kourtizeren,
Als had zy 't gaan leeren
Te Hove, by Schot, of Wals.
Zy is 'er het puikje,
Ja 't Visje uit 't Fuikje,
Op d'oud' Achterburrigwal,
Zeer netjes en fiertjes,
Trots alle de Diertjes
In 't geheele Hollandts dal.
Zy heeft 'er veel Vryers,

Maar weinig bedyers,
Zy scheiden daar haast weêt uit,
Zy komen wat praten,
Dan gaanze verlaten,
Als zy meent zy is de Bruidt.
  Het zijn vuile monden,
Die onlangs zoo schonden
Die zuivere Maagde-Bloem,
Die ik 'er met eeren,
(Doch zonder flatteren)
Voor 't puikje van d'Amstel noem.
  Haar volmaakte leden,
Bevallijke zeden,
Daar meed' zy ter wereldt leeft,
Die maken, dat zy 'er
Niet zimpel een Vryer,

Maar hondert-en-tzeventig heeft.
Ten zijnder geen Boertjes,
Geen Snyers, geen Loertjes,
Maar Koopluy en Winkeliers,
Zy-Reders, Boekbinders,
Dat zijn haar Beminders,
Ook Wijnverlaters, Barbiers.
Ach 't is zulken Engel,
Daar ik steets na hengel,
Als ik 'er by avondt ga,
Ik loop voor haar deurtje,
Ik kijk door het scheurtje,
Ik hem, en zy volgt my na.

O! Heden.

Kuddemans-klap.

TOON: {*Ie voy toutes les nuicts*, *&c*.
TOON: {*Dat Iupiter zijn Troon*.

BOn jour Buirman, goê jaar;
Jou ook zo, zaid ik, vaar.
Waar heen dus haast? *Moy* z'heb een Zugk gekog,
't Zel dood gesteek, zai hy, men haal de trog;
Ze mor, ze knor, ze vloek,
Mon vrouw *Ieannette*,
Ie vous prie bezoek,
En tas mijn Zugk, zeek z'is zo vette
As, hoe hiets? *un* Slak;

Z'is groot, z'heb de zwart plak.
2 Buurman, me kans niet zek
Zo smaak de Schenk, de Spek,
De Ooft, de Oor, de Pens, de Lap, de Leur,
De Poots, de Beuling, en de Smeer, z' is *beur*:
M'heb van de Zugk veel wil;
Ha! mon Ieannette
Smul de Frikze-dril,
Met knol daar by, zy slok, zy vrette
De Start, Lever, Longk,
De Hart, de Nier, de Tongk.
3 Ik lachte my schier slap
Om dees *Kuddemans-klap*.
Hy koetert voort: *Ma foy*, zay toen de Drol,
M'hebze gekoop van een man met *un Kol'*,
Goê koop, hy schenk de Bier,

Pour ik betale
Acktien kulde schier.
'k Zei, 't is te duur, Waal, jy kond hale
Voor *Six Soucz*, of *Sept*,
Een hiel braaf Varken vet.
Doe wierd de Rotzak beus,
Zei, een stron' op jou neus,
En kus mijn poort; ik zaid', hoe zal 't hier zijn,
Rappige Waal? ai! hoor Nar met jou Zwijn,
Loop zoen jou Zugk de gat,
Zo zel je krijgen
De Blaas, en noch wat
Van de kauw jeys; flukx wilt me zwijgen,
'k Geefje uit vriendschap ook
Aars vuist- en knokkel-look.

Doe ging de Kudde-beer deur,
Ik riep, *in 't Waalze taaltje*,
Loop by het Zwijn jou Breur,
O rechte Rottig-Waaltje.

G.S.

642.

De leste snik' In Floor-*Ooms noodt*, *Op 't oogenblik' Als hy sturf doodt.*

TOen FLOOR, in 't alderlest,
Ziel-toogde op zijn nest,
Zo scheen noch onderwegen
Zijn Ziel om gout verlegen;
Men bracht een Specy-zak,

Daar hy zijn hand in stak;
Och! mocht ik voor dees hoopen,
Zeid' hy, wat leven koopen.
Holla! 'k bedenkme in tijd,
Sprak hy weêr, 'k was 't dan quijt,
'k Hou liever 't gout, en sterve,
Als 'k, levend', 't gout wou derven.

Graf-schrift.

HIer leid nu FLOOR en rot,
Te recht een yders spot,
Mits hy, in 't lest zijn's leven,
Wou 't lijf voor 't gout begeven.

Drink-vaarsje.

Toon: D'Engelsche May.

WIe breng ik best dees Romer?
Wel heeft 'er niemandt dorst?
Ik neusje daar; tza droomer,
Kom smeert meê eens jou borst;
Leegt met my eens een glaasje
Op onze gezondigheid.
Zie daar, dat gaat je veur Monsieur,
Ay! doe my nou straks bescheit.

W.S.

Lever-rym.

DIt Levertje mien ik je strakx met huit en hair op te smullen.
Lest had N.N. zijn pijtje wel dicht gaan vullen,
En doe ging hy na zijn Matresje zwieren als een braaf borst;
Haar sprekende, zeid hy, Liefste ik kuste U.E. wel ereis dat ik dorst.
Doe zy hem zag knikkebiene, zeid' ze, Hoe Monsieur je bent hiel bestoven.
Met dat de Snaak aan ging leggen, quam 'er een watergalletje boven,
Hy sloot zijn mongt, kropten 't op, en sprak niet een woordt;
En zo klampte de sappigeBier-vlieg moer stommelings aan boort,

En doe hy was in 't puikst van zijn sabberen, zoenen en wroeten,
Bespoog hy zijn Jonfferken louter van 't hooft tot de voeten.

Srevijuts Sez.

Kusje.

TOON: Quan diroit on.

HA kuische Tortel-duif! u trekke-bekken
Heeft, door zijn gadelooze zoetigheidt, ://:
Mijn gaan ontrekken,
Door Mins beleid,
Mijn hart en ziel; dies ik mijn vryigheidt
Nu heel ben quijt.

2 Dies, ô Ziel-rooveres, die houd gevangen
Mijn zieltje in u puike peerle-mijn, ://:
Laat my niet lange
In druk en pijn,
Ay! gun my maar, me-Nimfje, u byzijn,
En hellep mijn.
3 Ik bid' u, Ziel-voogdes, verhoor mijn beden,
Laat my doch smaken eens u gunst, Goddin, ://:
Ghy bezit heden
Mijn hart en zin;
Zo 'k geen genaâ voor mijn zieltje en vin,
Ik sterf van Min.

W. Schellinks.

Rondeel,
Op de stille Juffers.

HOe Juffers, denk j'er om?
Avous, wel dit zijn loopjes!
Me dunkt ghy speelt de stomm'.
Hoe Juffers, denk j'er om?
Spreek; schortje een staartje? kom,
Hoe wil j'et? tot de knoopjes?
Daar, vat nou 't hailigdom.
Hoe Juffers, denk j'er om?
Nou, nou, ontzegt geen koopjes.

W.S.

't Slenter-deuntje.

TOON: *De Dochter tegens de Moeder*, *&c*.

HEy, tza! wie wil meê aan de wind?
Wie wil meê op den tril?
Wie wilder meê om een Slentertje?
Slentertje, Slentertje, Slentertje?
Wy zitten hier al te stil.
2 Kom lustig met de neus op straat,
Voort, voort, verluchje wat.
Wie wilder meê om een Slentertje?
Slentertje, Slentertje, Slentertje?
Wie wilder meê op een pad.

3 Stap weg. Die niet meê Slenteren wil,
Die blijft vry in der muit.
Wie wilder meê om een Slentertje?
Slentertje, Slentertje, Slentertje?
't Moy weertje lokt ons-

U I T.

W. Schellinks.

Drink-vaarsje.

TOON: Guiliot est mon Ami.

WIe brengt het my nu eens?
Ik mien van dorst te stikken,

Wel dit 's wat ongemeens,
Ik zie hier niemand likken.
Hem, vriendschap! ja 'k meen jou,
Ai! breng mijn een glaasje;
Geef 'et een douw,
Repje wat, haasje;
Zo, speul haal in Klaas-Lou.
Dat 's een baasje!

W.S.

Een Volmaakt Venus beelt bestaat in

BRuin van hair,
Blank van Vel,
Niet overladen van Vet,
Swarte Wijnbrauwen,
Bruine Oogen,
Een wel besneden Neus,
Een zoete Mondt,
Een kleene Kin,
Vrolik van aangezicht,
Niet hoog van koleur,
Een zoet postuir,
Kleen van Voeten,
Smal van Middel,
Ront en kleen van Borsten,
Recht op de Leden.

Wie zo een heeft gejaagt, in alles zo volmaakt,
Die roept vry overluit! dank zy aan u gegeven,
O Moeder van de Min! door u ben ik geraakt
Aan dat volmaakte Beeldt, tot mijn ziels lust en leven.

Resconter a la Mode.

Toon: Me-Iuffer heeft een, *Etzetera*.

M*E Promenant un jour*,
Maar ik bidje luister eens hoe ik voer:
Ha, *deux Dame!*
By my quame,
En disant bon jour Monsieur;
Ik zei, Uffrouw u *Serviteur*.
2 *L'un di Sinjoor atant*,
En zy nam mijn dadelijk by de handt;
Sans permissi,
Ho, dit is hy!
Qui mes feras gangeer D'argent

Zaize; ik docht wacht daar na pangt.
3 *L'outer vient au si tosd*,
En die ritze Pry was wel eens zo snoô;
Ell' m'ambresse,
'k Ging op-passe,
Par les Caresses de ces deux,
Kreeg ik de vonk strakx in de Neus.
4 *Baisse moy elle dit*;
Hola! riep ik, voddemoer, hooger niet;
tZa Putaine!
Flukx, brus heene,
Ou je vous bayse aveeq,
Een bloot Cou't jeoutje in jou bek.

Zcuos Xis.

Levertje.

DIt 's Spreeuwe Lever, van een opgeblaze steur.
Wie leidt daar weêr en schimpt op de Felpe Kurateur?
Is 't niet genoeg dat hy, in 't Doolhof, voor Schelm van 't Vaandel wierdt gelezen,
Om dat hy met een leege beurs, by Borsten, vrolijk zocht te wezen?
Is 't niet genoeg dat hy zoo schandig wierdt over de hekel gehaalt,
Om dat zijn gelach, in de Karstanje-kelder, voor hem en zijn Vryster, wierdt betaalt?
Die op hem knorde, dat hy zonder splint, en met zijn kale kleêren

Met haar aan den Overtoom, en in 't Ooly-koekxhuis, zoo dorst brageeren.
Is 't niet genoeg dat hem Schilder Jan het kranke hooft ontstelt,
Die hem te villen dreigt, en gestadig om zijn Felp Rokje quelt?
O Schimpers! hoe zult ghy, om 't smeer, hem prijs verlienen,
Wen hy, met pracht, eens zijn officie zal bedienen,

En stoppen jou luy mondt.

Verjaar-deun:
Op de taart-gift.

Toon: Het was of zey'et mijn zayde, &c.

OVer {		{ uurtjes	} is ons Gespeel verjaart;
OVer {	drie of vier	{ daagjes	} is ons Gespeel verjaart;
OVer {	vijf of zes	{ weekjes	} is ons Gespeel verjaart;
OVer {		{ maandjes	} is ons Gespeel verjaart;

	hy		zyn	
Nu nood	zy	ons op	haar	Taart,

Dat voor het verplichte,

Van Dichte
Te stichte;
Voor strikken,
En quikken
Van Juffers, die richte
Het kransje op 't jeugdige hooft.
2 Nu zitten wy aan een Tafel,
Die louter is gelaân
Met gezoden en gebraân:
Wy mogen wel teeren,
En smeeren
Als heeren,
En tasten
Als gasten,
Dat op zijn / haar begeeren,

't Gediste vrymoedelijk aan.
3 Men zou door al dit braszen
Wel kroppen en smooren schier.
Hey! is 'er geen Wijn of Bier?
Gans bloed is dat smullen!
Breng pullen,
Wilt vullen
Een glaasje,
Ai haasje!
Hoor jongens, wy zullen
Dees Romer eens leegen al t'zaam.
4 Gebuur ik zal 't u brengen;
Zie daar dat gaatje veur.
Nou, gaat 'er ook zo me deur.
Kom slaat 'er jou handje
Aan 't kantje

Van 't rantje,
Ter deege
Wilt leege
Het Romertje; wantje
Het anders zult moeten herdoen.

W. Schellinks.

Toon: *In den Haag in 't, &c.*

HA bonjour *Margriete*,
'k Komze jou wat vrye,
Spijte *Bruin Angniete*,
Bette, ou *Marie*,
'k Hebze jou zoo lief *Madaam*,
As *Iane* doete *Guiljaam*.

2 Par ma foy bonne femme,
Mette blame borsse,
Meugze jou wel bremme,
Ou de zukke worsse,
'k Zels jou geef de zuik're zoet;
Ha, pour vous zoo noble goet.
3 O! 'k zels jou zoo kusze,
Alle nact, ou daakke,
Watte jou zels lusze,
Es pour vous emaakke,
Lekke wijn est il pavreé
Lanke slaap, ne pas fileé.
4 Ha! ma bon Matresze,
Wilze jou brageeren,
As de Haags Princesze
Mette zyze kleeren,

Za allon, en haas jou wat,
Jou zels prouf van dit, van dat.
5 Kom, maar wilze trouwe,
Viteman Koriaze,
Moy die zelze houwe
A bien bon mariaze
'k Zels jou vingt cinq foy 's naks draay,
Kom slaap in mijn armken gaay.
6 Serviteur mon Engle,
Tot le jour van morgen,
'k Zels jou en de bengle,
Van de zoete borgen,
En dan geef de lekke dink,
Mette gouwe trouwe Rink.
7 'k Zels zek aan mon pere,
Mammeer, ou ma filjes,

Grampeer, ou grammere,
Tout le rest an viljes,
Par ma foy bents jy niet moe,
'k Slaats de koop pour trouwe toe.

I.Z. Baron.

Lever-rym.

DIt Levertje is van geen Vink, maar van een Hoen:
Juffertjes}ik wed met jou, om een zoen,
Speelnootjes}ik wed met jou, om een zoen,
Dat je niet rade kond, zuiver en net,
Wat dat de Bruid'gom de Bruid te nacht gelevert het.

W.S.

Wensch van een Iuffrouw.

Hoe is mijn wens zo groot,
Aan d'Engelantze vloot,
Op dat geen storm verwerp,
Het Roode Kruis en Herp,
Fortuna toont genaed',
Aan d'Engelandtsche Staat,
Geluk en hulp doch zendt,
Aan 't nieuwe Parlament.
Aan al de Duitze Schepen,
Wens ik veel duizent nepen,
Tromps grote Watermacht,
Vervloek ik dag en nacht,
Aan Hollantsch Admiralen,
Wensch ik Egiptens qualen,
Aan al den Adeldom,
Wensch ik de stemmen stom.

Chanson Nouvelle.

IK heb den bras van 't Vryen gaan,
Al zeidt mijn Moer ghy moet 'er aan,
Noch wil ik niet beginnen,
Een wijf, of kindt, of blaauwe scheen,
Krijgt men aan 't been door 't Minnen.
2 Een Meidt in 't Hoy, is wonder moy,
Zy zet haar Trony in de ploy,
Wanneer men 't haar komt vragen,
't Is moer Jans, Ha! troetel Gans,
Wie wenscht niet zulke dagen.
3 Hoe duiker zou ik dat bestaan,
Te vryen hier by Trijn, of Ann',
Als het alzoo gepast is?

Men hoort gekuyr, en 't valt dan zuyr,
Als men aan 't Teefje vast is.
4 Ik hou zoo veel van beide wat,
Dan eens gezoent, dan eens getapt,
En drinken dat men zuiszelt,
Want heel een wijf, men moetz' op 't lijf,
En zoenenz' datze duiszelt.
5 Zeg ik avous, zy zeidt amoy,
Zeg ik drink uit, zy zeidt vry poy,
Dat is een ander praatje,
Al van moer Jans, de troetel Gans,
Zy houdt het met het Vaatje.

Lamme Lammert Lammertzes lamme Vryery.

Toon: Het was een Boer uit Vlaanderland.

ACh! Maregrietje, hoe dus schouw?
Ai! hoor, wil zo niet vluchten,
Mijn uitgekooren, ai! hoor nou
Jou Lammerts yslijk zuchte.
As jy mijn ziet dus huilen,
Hoe keunje dan noch pruilen?
Beschouwt mijn noodt,
Ik sterf schier doodt,
Dat om jou liefde groot.

2 Mijn Kaizerin, mijn Prinçessin,
Mijn Harderes, mijn troosje,
Mijn kostelijke Keuninggin,
Mijn zoete Botter-doosje,
Mijn gouwste Grietje Koene,
Kom laat mijn jou iens zoene,
Ai! Heuning-by,
Vergun het my,
Zo word mijn droefheidt bly.
3 Ik moet jou Buisje nou ereis
Mijn groote Min vertelle,
Voor ierst zo voel ik in mijn vleis
Ien hiele hiele felle
Brangt, gelijk ien Oven,
Die woud' ik wel uitdooven
In jou doof-pot,

't En is gien spot,
Blijft noch je hart in slot?
Wel ben je ys, of hout, of stien?
Ken ik je niet vermurven?
Hoe! zel dat nummermier geschien?
Bloedt! heb ik 't zo verkurven?
Dat jy roept, loop Gek heene,
Je stoot ien paar blaauw scheene,
Och! och! och! Griet,
Je moord me, ziet,
Doe jy mijn dat verdriet.

W.S.

Lever-rym,

WEl wat wil ik Leveren? ai, laat ereis zien,
Ja 'k weet al; De Bruigom het nou een blok aan 't bien.
Trouwens nou is hy *Gilde-broer* van 't groote Gild,
En wy loopen noch met ons Kalfs-klaauwen in 't wild.

W.S.

Wagen-liedt.

TOON: *Kristijntje bistu krank*, *&c*.

'k ZIng met mijn lichte vracht,
'k Zing met mijn lichte vracht, ja vracht,
'k Ry met dees lichte Koyen
Wakker op' dobbe dobbe dob,
Na 't Gasthuis van Sint Job.
3 Dit volkje meerder wint,
Dit volkje meerder wint, ja wint,
Als die haar huis bewaren,
Eerbaar zijn' zeidt ons Trijn,
Dat is niet meer dan windt.

3 Dus smeertmen kous en schoen,
Dus smeertmen kous en schoen, ja schoen,
Men eet kostel gebraden,
Dobbe dobbe dob' lustig op,
Men vreest niet voor Zint Job.
4 Men roept al na men dorst,
Men roept al na men dorst, ja dorst,
Men zijn vast onbeladen,
By de Wijn' let op Stijn,
Hoe zy nu smeert den borst.
5 De mannen zien dat an,
De mannen zien dat an, ja an,
Met lachen, om te prachen,
Dobbe dobbe dob' wakker op,
Tapt weer een volle kan.
6 Dan Griet Silenus roept,

Dan Griet Silenus roept, ja roept,
Mijn Lief en wilt niet vreezen,
Wakker op' dobbe dobbe dob,
Of Piet een Druifje snoept.
7 Hy hakende na munt,
Hy hakende na munt, ja munt,
Speelt zelver op zijn Fluitje,
Dobbe dobbe dob' wakker op,
Mijn vriendt 't is u vergunt.
8 Maar ik, ô! Hooren-beest,
Maar ik, ô! Hooren-beest, ô! beest,
Den Koekoek moet u schenden,
Daar ghy 't ziet' niet verbiedt,
Dat men u Vrou verleest,
9 Noch datze u verwijt,
Noch datze u verwijt, verwijt,

'k Sweert ghy zult hoorens dragen,
Dobbe dobbe dob' lustig op,
Hoe leelijk ghy ook krijt.
10 Weest welkom lieve Rey,
Weest welkom lieve Rey, ja Rey,
Verweende Hoorendragers,
Gildebroêrs' door u Hoers,
Roept Koekoek in de Mey.
11 Nu Voerman slaat vry voort,
Nu Voerman slaat vry voort, vry voort,
Ik zal u wel onthalen,
Dobbe dobbe dob' lustig op,
In 't Gasthuis van Sint Job.
12 G'lijk an mijn Paartjes dan,
G'lijk an mijn Paartjes dan, g'lijk an,
Zit vast mijn Hooren-dragers,

Dobbe dobbe dob’ lustig op,
En maakt u beurzen wan.

Druil-deuntje.

TOON: Hay waar benje Krelis kaind.

WEl wat koekoek of mijn let,
Dat ik by mijn Jan zo dut by get?
'k Ben goet snaps,
Nou zit ik quips en quaps,
Ik schaam mijn voor de maats;
Wat foey, 't komt vaast.
2 Auw! ik rekme, is dat lust?
Wat, 'et mocht de pokke, 't is verbrust,

'k Geeuw en gaap,
Zo bruyt me nou de slaap.
Foei, ik droom en druil
Gelijk een Uil.
3 'k Bid de hiele Kommeny,
Datze lustig vrolijk zijn voor my.
Jonges, hoor,
Ai! ga me maar wat voor,
Ik zal meê, als de rest,
Eens doen mijn best.

W. 6. *Stuivers*.

Opfy.

'k HEbb' enkel lang gewilt dat *Fy* eens uit zoud' komen,
Toen scheen zy noch een sloof, daar maagden-schaamt' in zat,
Zo dorst zy enkel niet, niet komen, hoe ik bad.
Nu malle Maagden schaamt, en Maagdom haar benomen,
En *Fy* bevonden is (*Fy* haar) de vuile Bruidt,
Nu komt zy datelik, en wacht niet na mijn nooden;
Maar neen, gaat heenen *Fy*; 'k had u niet zo ontboden:
'k Had *enkel* u genoodt, en ghy komt *dubbeldt* uit.

Henrik Bruno.

Deuntje.

HOor, *Trijntje* was mit *Iaap* onlangs eweest uit Viszen,
Ze vonge duske Pos, en Baarzen zonder miszen!
Tot dat 'er Kaar was vol, toen teeg me weer na Huis,
Maar *Trijntje* was toen ziek, vermoeit, en quaps, en buis;
Dies vraagde Besje *Iaap*, hoe komt dat *Trijn* zo quixs is,
Ze slacht (zeid'hy) de zon, 't is licht mit haar ook Klipsis.

.....

Op *Ian* en *Iannetje*.

HOe komt dat *Iannetje* komt over hoop te leggen
Met oude *Ian*, haar Man?
'k Wedd' dat ik 't raaden kan:
Haar *Ian* en kan 't niet doen, en *Iannetje* wil 't zeggen.

H. Bruno.

Achste Werelts-Wonder.

IN de Werelt geschiedt veel Wonders zo nuw als dan,
Hier leidt begraven een *Advocaat* en 't was een eerlikman.

Graf-schrift op G.J.

HIer leidt het grootste Hooren-beest
Dat oit ter Werelt is geweest.
Hoe raakte hy door de Helsche poort?
Men zaagdeze af, zoo raakte hy voort.
Wie Erfde die? een Hoedekramer.
Hoe dat? om dat 'er geen bequamer
Als dees, die van zijn vrinden was,
In d'heele Stadt te vinden was.

Drink-deuntje.

TOON: *Nora*.

HEy weest vrolik by de Wijn
Lustig wakker aan, het moet zo zijn;
Hier jy Baasje,
't Gelt j'een Glaasje;
Ja: of deze Fluit
Eens schoontjes uit.

Zie hoe schuimt dat Franze Nat!
Lustig, wakker aan, 'k wou ik 't al had,
'k Zouw het brengen,
Zonder plengen,

Deze zoete zus,
Eens op een kus,

Daar me Makker daar 's de kroes,
Lustig, wakker aan, Speult eens Gaer oes:
Hey! wat zoo ziet,
Laat beloo niet
Daar een Drupjen in,
Dat 's van me zin,

Puik! wat zo ziet most het gaan,
Lustig, wakker tza, en drink vry aan,
By de Juffers
Weest geen Zuffers:
Elk, as een Man,
Toon wat hy kan.

G.V.

Op De Trouw-Ringk.

DE Trouw-Ringk is by elk geacht een Bruigoms-gift:
Maar ghy hebt *Bruidegom* geheel een and' re drift.
De Wijs die ghy nu volgt is vreemder, niet geringer:
Want 't *Bruidtje* geeft de Ringk, ghy reikt alleen uw' vinger.

François Snellinks.

[Och! Hartje, Hartje, zei een zek're Lichte kooy]

OCh! Hartje, Hartje, zei een zek're Lichte kooy
Teugens heur onnoz'le man, mit de mont inde plooy,
Mijn Hartje in de mondt, en in der daadt en waarheidt,
Ja, zei hy, had ik daar van zekerheidt of klaarheidt.

Och! Hartje zeize, 'k zel het daag'likx maken waar,
Hy docht niet iens dat Hartje een Hooren-beesje waar.
Zy loog het niet nadienze hem daag'likx Hartje noemde,
En daag'likx kroondeze hem met Hoorens zo zy roemde.

P.*D.*

Op een welbekende juf-vrouw, *Die baar Maagdom, met de Kaart, verspeelde.*

JA wel, daar gaat wat om in de Wereldt, meer als een Meulen,
Dat blijkt aan Juf-vrouw C. die altijdt met de Kaart wil Speulen,

En ofze windt ofze verliest, daar geefze weinig om,
Want 's avonts wons een Vryer, en 's nachts verloorz' 'er Maagdom.

I.V. Daalen.

Levertje.

DIt Levertje is van een Hoen, dat zie je voor je oogen.
Over twee of drie jaar zei een Dochter in de Staalstraat datze was bedrogen,
Om datz' een Kindje kraamde daarze geen Vaar toe wist;
Het docht haar schier een droom, want zy haddet zo niet gegist:

Maar nu heeft' er een Minne-broêr met zen Wy-quast zo komen bestrijken,
Datz' in een uur de Stad met twee Dochters en een Zeun heeft gaan verrijken;
Noch isze Vryster, maar niet bedrogen zo ik gis.
Wie haar nu vryen wil, weet datz' 'er goed toe is.

't Beurt de beste.

Snaakze Frats.

TOON: La Petit Royaal.

GAnts bloed! wat zag ik lest een Klucht,
Toen ik eens gink vertreden

Mijn vermoeide leden
In de Uyle-vlucht;
Daar klom een Buisje,
Met een Steekel-baats,
Op een Schoen-lappers huisje,
Om te doen iet raars,
Die blies strakx uit zijn kaars.
2 Het ging daar op een kuszen voort,
Aan 't stoeyen en aan 't woelen;
Onder dit krioelen
Den Schoen-lapper boort
Stil door de planke
Met der haast een gat,
Om zo dat Venus-janke,
Als 't gink fiks en glat,
Haar te verleeren rat.

3 Hy nam een Pen-els in zijn hand,
Die hy in 't puikst van 't drille
Moer stak in de bille,
Zy riep moordt en brandt.
Hy most uit 't Zaaltje,
Tegens dank en wil;
Want zy kromp als een Aaltje,
En gaf gil op gil,
Och! och! mijn bil, mijn bil.
4 Zy rolden beid' van 't Pot-huis af,
Braken schier hals en beenen;
Het schreeuwen en steenen
Yder reede gaf
Om uit te kijken.
Den Ruiter in 't zant
Vloog ras op, en ging strijken,

't Broekjen in de hand,
Zijn Mantel bleef te pandt.
5 Met haar bebloede aars-gat bloot
Lag Uffrouw, zonder spreken
Door de val en 't steeken;
'k Lachten my schier dood.
Den slimmen Lapper
Kroop toen uit der muit,
Dat bolden yder dapper;
Men gaf hem tot buit
Den Mantel van de Guit.
6 Zo haast het Venus-dier bequam,
Ging zy haar poepert dekken,
Rees op, en wou rekken,
Maar zy was te tam;
Met stoot' en douwen

Raakt zy op een draf,
't Rappalje teeg aan 't jouwen,
't Kapjen raakten af
Eer dat ik haar begaf.

Ba, *wa dunkt auw goe lien*;
Hoe staat auw het Fratsken *aan?*
Ke! haddet mee gezien,
Da wau kik om een VAAN.

Op de Schoonheidt van Me-Juffr. R.v.B.

TOON: Melis zei by je dronke bloed.

NAar 't zoet gezicht van REBEKKA
Tracht mijn hartje stadig vroeg en spa,
't Is een Meid
Vol zoete aardigheid,
En schoonheid, die mijn ziel
Zo wel beviel.
2 Want door de stralen van haar oog
Neemt zy alles in haar zoet vermoog;

Ja de Min
Die woont, vol Liefde, in
Dat Hemelsche gezicht,
Daar 't al voor zwicht.
3 En op haar wangen ons de Schoont'
Twee volmaakte zoete Roosjes toont,
Die in geur
De Incornate kleur
Beschamen, en de Roos
Haar zoet gebloos.
4 Maat 't voor-hooft van die Schoone schoon
Strekt de Liefde een albaste Throon,
En haar hair
Strekt aan zijn boog een snaar,
En voor een Minne-strik,
Elk oogenblik.

5 En door haar zoete toover-taal
Boeit zy Goden, menschen al te maal;
Schoone Zon,
Wat vloeit uit u een Bron
Van gadelooze reên,
Vol zoetigheên.
6 O! die naar waard' de waarde kon
Prijzen van die schoone Schoonheids-Bron,
Mocht met reên
De hoogste eer bekleên,
Dewijl zijn pen berijkt
Daar 't al voor wijkt.
7 Want boven Schoonheidt die daar speelt
In het wezen van dat waarde beeld,
Heeft z' een Ziel
Die mijn zo wel beviel,

Een Ziel, die in de deugt
Stelt d'hoogste vreugt.
8 Doch wilt die glans, ô REBEKKA,
Die u prijzen doet staag voor en na,
Mind're niet
Met 't geen dat wreetheid hiet,
Maar toont meêdogentheid,
Ach! zoete Meid.
9 Op dat u niet een yder heet,
Wel over-schoon, maar ook al te wreet,
Wilt dan zijn
Meêdogend', heelt mijn pijn,
En toon uw' Slaaf genaâ,
Ach! REBEKKA.

G. Verbiest.

'k Leef door de dood.

Toon: *Nova*.

WEch! wech! Meester Woedt met' thuis van Nassou,
De Raam is beter dan de Pape-straat:
Want zulk plaizier verandert in rouw,
De rechte rust in wellust niet bestaat.
2 Een glaasje Wijns placht mijn zo lekker te smaken;
Maar ik beken, ik dronk mijn blindt en stom:
Maar doen ik genaakten mijn Kloris haar kaken,
Zoo dunkt mijn dat ik dronk Ambrosiom.
3 Swart Maria, Juffrouw Quast, en Moer Floris,
Zijn nu streekjes van 't gemein niet meer.
't Is beter een half-uurtje by mijnen Kloris,
Dan duizent jaar te spelen zoo moy weer.
4 'k Placht wel eer te domineren en klinken,

Gelijk daar staat van den verlooren Zoon:
Die placht niet anders als konnen drinken
Met Verkens; maar nu drink ik met de Goôn.
5 Als ik dan scheen te wezen beschonken,
Loop swieren langs straaten, zijnde vol en zat:
Denk vry dat ik dan hebbe gedronken
Uit Kloris mondt; maar uit geen ander vat.
6 Die haast op doek, papier, en peneelen,
Zal haast met zijn liefjen op een Bladtjen staan:
Dan zal men zeggen, het is dien Kornelis
Die dagelijkx placht in de kroeg te gaan.

Katarinas lof.

VOIS: Melis zei by je dronke bloed.

't ZOete gezicht van Katarijn
Maakt mijn hertje dronken zonder Wijn,
Ja mijn bol
Die is heel op de rol,
Door zakker-eerze Min
Tot die Zottin.
2 Want om haar braafheid is zy 't waard,
Ja geen schoonheid leeft op deze aard,
Die, Katrijn,
By u gestelt mach zijn,
Of by u aardigheid,
Foei fraye Meid.

3 Want op haar veur-hooft, zonder kleur,
Leest me de Story van Blance-fleur,
En heel fraay
Geel hair, gelijk een Kraay,
Verçiert dat schoone hooft,
Wel waard gelooft.
4 Want door haar wangen Ezels-grauw,
En bruin' oogen als een Kabeljauw,
Munt zy uit,
Gelijk een vuile Bruidt;
En met alzulk‡ blanket
Is zy besmet.
5 Ja dat ik noch meer zeggen wou
Van die overschoone zoete Vrouw,
Katarijn,
Ghy wierdt licht, tot mijn pijn,

‡*Snot.*

Van d'een of d'aâr geschaakt,
Die na u haakt.
6 Want boven al die schoone leên
Heeft zy noch veel and're waardigheên,
z'Is niet luy;
Maar al heeft z' een goê buy,
Werkt zy niet garen veel,
Dat lief juweel.
7 't Zoete gezicht van Katarijn
Maakt mijn hertje dronken zonder Wijn,
Ja mijn bol
Die is heel op de rol,
Door zakker-eerze Min
Tot de zottin.

G. Verbiest.

Toon: *Wech, wech, Meester Woedt met het huis van, &c.*

IK was aan Bacchus gebonden voor dezen,
En gezoldeert als schakels twee aan een,
En zo lach gehecht, altijdt met hem te wezen
In vrolijkheidt, en nimmer by 't geween.
2 'k Heb noit een zorg, of quade gedachten,
Wanneer ik maar by Bacchus-vocht en was:
Dan vondt men by mijn de minste klachten;
Maar onbekommert dronk ik glas op glas.
3 Maar als mijn oogen geen glazen konden verdragen
Gelijk Actheon, kon niet weder-staan,
Schoon hy Diana wilde naarjagen;
Maar weet hoe 't hem, en my is vergaan.

4 Haar schoone oogen, die als een Aurora
Zoo flikkerde, betooverde mijn zin;
Op hare wangen lag de douw van Flora;
Die boeide mijn, en trok mijn tot de min.
5 Maar of ik gloeyendt yzer wou smeeden
Met kout, dat in geen vier en was gegloeit,
Ik zou onnuttelik mijn tijdt besteden,
En boeyen mijn, en blijven ongeboeit.
6 Ik laat dan minnen voor die het behagen,
Mijn lust die min ik in de frissche wijn:
Wat hoef ik om een schoone te klagen?
Daar het by Bacchus beter is te zijn.
7 Adieu dan Lief, verlaat nu het minnen,
U oogen zie ik in een helder glas:
'k Stel alle schoonheidt uit mijn zinnen,
En word' weêr dien ik van te vooren was.

Register.

Ach! hoe was ik daar verschrokken. 7
t' Amsterdam langs de straten, 73
Ach! vrienden, *ik kom jou mijn noot*. 130
Alon Antonette, *schik voort*. 195
Ach! Maregrietje, *hoe dus schouw?* 300

BAart het Knippen zulk gebaar. 20
Bystandt zal u wel geschieden. 27
Bruiloft by den Akkerlooten. 63
Bon jour Buirman, *goe jaar*. 272
Bruin van hair, *&c*. 285

DIt Levertje is van een Haas. 1
Diaan met haar stoet niet sliep, 28
Duurt dit Knippen noch al langer. 29
Druipent quam den Geiten baart. 36

Dit is 't puikje van de snaken. 37
Dit Levertje is van een Hoen. 84
Dit klaver-blaadje met een steeltje. 102
Den Huwelikken-staat doet mijnder wel zuchten. 110
Dit Levertje is uit gien Os. 118
Dit Levertje is van een Hoen, *en niet van een Mug*. 119
Dat Iupiter zijn Throon. 143
Dit is Lever uit een Spreeuw. 159
Dank heb Pafos Goddin 162
Dit Levertje is uit een Ezel. 189
Dit blijkt aan ons Bruigom. 224
De nijdt van spijt haar reuzel scheurt. 226
Dit Levertje mien ik strakx, *&c*. 278
Dit 's Spreeuwe Lever, *van een*, *&c*. 288
Dit Levertje is van geen Vink. 296
Dit Levertje is van een Hoen. 318

De Trouw-Ringk is by elk geacht. 316

En nu komen deze Dichters. 5
Echter Pan die nam de vlucht. 16
Ey! wat hoortmen vieze grillen. 41
Een onbeschoften guit. 53
Een aardig Meisken, een Wals Walinneken. 113

François Snellinkx die kan dichten. 35

Grage smullen, schokke Basjes. 95
Gespeeltjes maak je ree. 163
Goeyen avondt Betje lief. 217
Gelijk op 's winters endt. 224
Geen heete dagen. 225
Ghy Wayluy die de Iacht, hoog acht. 251

Gantsch dat 's eerst een Vryster. 269
Gantsch bloedt! wat zag ik lest een klucht. 319

HOoft, *ô hooft van alle hoofden*. 3
't Heylikken komt een mensch, *&c*. 85
Heer wat zijn 'er al Poëten! 91
Hier leidt begraven Floor. 103
Hoe, *Vryers*, *benje stom?* 106
Hoort eens onze Dochters klagen. 140
Ho, *Taartje*, *benje daar?* 175
Hoe vaarje Bruilofts-gasjes? 228
Hakuische tortelduif. 279
Hoe, *Iuffers*, *denk j'er om*? 281
Hey tza! wie wil mee aan de windt? 282
Ha bonjour Margriete. 293
Hoe is mijn wensch zoo groot. 297
'k Hebb' enkel lang gewilt. 310

Hoor, Trijntje was met Iaap, &c. 311
Hoe komt dat Iannetje komt met, &c. 312
Hier leidt het grootste Hooren beest. 313
Hey weest vrolijk by de wijn. 314

Is dit kortswijl, snoode guit. 30
Is 't nu niet wel gebruid. 139
Ik wil gaan kijken naar de Meidt. 147
Ik daagde op een tijdt. 155
Ionge luy, tza niet te droomen. 169
Iongmans tza. 229
Iongens zoo ik u kom steuren. 230
Izaak Vos leide hier in d aarde. 260
Ik heb den bras van 't vryen gaan. 298
In de wereldt geschiedt veel wonders, &c. 312
Ia wel daar gaat wat om in de wereldt. 317

Ik was aan Bachus gebonden voor dezen. 333
KNippers staakt nu vry het knippen. 17
Krullige Krol teeg lest, *&c*. 69
Kleine Guit, *ik lach u uit*. 120
Kom, *tza*, *tza*. 166
Katrijntje heeft het spek al wech. 174
Kom treed in, *die met min*. 176

LAat het kostelijkst van al. 38
Laatst als de Nacht-Goddin Diaan. 185
Laat ons vrolijk wezen nou. 229
Lief-hebbers van de Weyery. 233
Lustje niet 'Geertje Spiet. 266

MAak ruim baan, hier komt de Knipper. 13
Mit hem Rozemondtje zag. 14
Maar Verbiest die ook een Giest is. 15
Maar Katrijn, die teere Ioffer. 23
Maria Masza, die zoo aardig. 31
Masza, wilje ook niet schamen. 33
Mengt nu Palm, Goud en Zy. 164
Men zeid de wuste Min is blind. 223
Me Promenant bonjour. 286

NEen, u kusjes heelen niet. 10
Noch geen Knipper zie ik gekker. 25
Na bed spik-spelder nieuw jong Paar. 227
Naar het zoet gezicht van Rebekka. 324

OF ik sneeuw ben of albast. 8
Of men schoon de zoetste dieren. 58
Onlangs kreeg Marry Mots, *&c*. 61
O! gby verzoopen guit. 190
Over drie of vier daagjes is ons Gespeel verjaart. 290

PAn, *volsmart en pijn*. 22
Pan die volgt in 't water haar. 26
Pronk der Maagde. 203

ROzemond die lag en sliep. 2
Rozemond zag op, *en riep*. 4
Rozemond waarom geweent. 6
Rozemond, *ay! sluit uw' lippen*. 11
Rozemond van spijt besweet. 24

Repje kaaken. 156

Streng nu op 't eelst het pronk-cieraad, *&c*. 165

TE Haarlem in den Houte. 263
Toen Floor *in 't alderlest*. 275

VRinden, *hier hebt ghy 't nu al*. 39
Vrinden 'k speel hier op mijn Fluit. 179
U E. werdt te begraafnis gebeden, *&c*. 197
Vrienden ik kom u mee deelen. 222

WIe komt hier deez' zang verrijken? 9
Wijl dus Rozemondje riep. 12
Wijl dus Rozemondje spreekt. 18
Wat of 't langer noch zal wezen. 19

Wie komt gins zoo bars aan strijken. 21
Wat beraamen? *valt maar an*. 32
Wel! daar leidt hy (*riep de Stoet*) 34
Wat zien ik ginder? 107
Wanneer een dapper Heldt. 124
Wat heeft den Amstel al gespuis. 134
Wilt met tong-koraal en keeltjes. 167
Wel zoete Meisje maat. 199
Wy gingen lestmnal met berouw, 210
Wa duiker, *wa gaat auw over*. 213
Wanneer zult ghy het vuur, *&c*. 231
Waarde Iuffers, *Hemels beeldtjes*. 244
Wie breng ik best dees Romer. 277
Wie brengt het my nu eens. 283
Wel wat wil ik Leveren, *&c*. 303
Wel wat koekoek of mijn let. 308

Wech, wech, Meester Woedt, met het huis van, &c 328

tZA voegje by de bak. 1
tZa Knippers knipt voor my. 40
tza Iongens, wilt allegaar. 72
Zie daar is Ian Pottage. 150
tZa, tza, ay! drink een reis. 154
Zoo leidt dan Karels Hooft. 256
Zinter Klaas heeft van de nacht. 265
'k Zing met mijn lichte vracht. 304
't Zoete gezicht van Katarijn. 330

FINIS.